

எல்லவரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும்

உருமலை பிரங்க்

ஆசிரியர் உருமலை R. கோங்கநாதன்

வாரப்பதிப்பு

வொடி 1.

சென்னை, சனிக்கிழமை (30-10-1948)

குண்டு 4

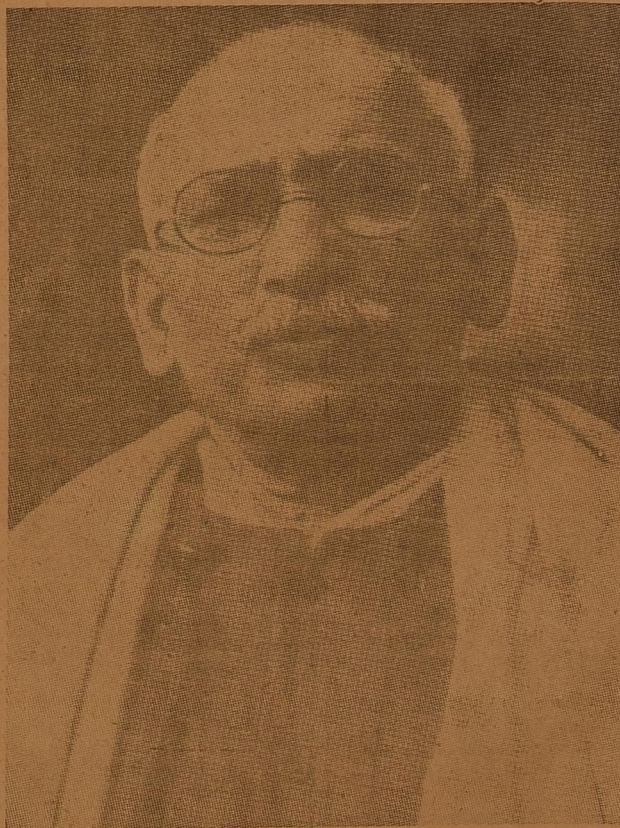
காங்கிரசும் திராவிட கழகமும்

வடநாட்டவரை வெற்றி கொண்ட வீரர்!

1906 - ம் ஆண்டுதான் இந்திய சரித் திரத்தில் புது யுகம் பிறந்தது. விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு அடிக்கோல் பட்டது. இங்காட்டு மக்களுக்குத் தன் மானவுணர்ச்சி, தன் சக்தியில் நம்பிக்கை - தன் திறமையில் உறுதி அல்வாண்டித்தான் வெளிப்படையாகத் தோற்றம் கொண்டது. “மகஜர்” யுகமும் வரப்பிரசாத கட்டமும் மாறிற்று. “எங்களை நாங்களே ஆண்டு கொள்வோம். எங்களுக்கும் ஆளும் திறமையுண்டு” என்று வாய்திறந்து சொல்லவும் துணிவேற்பட்டது “எங்களுக்கு சுயாட்சி வேண்டும்” என்ற கோரிக்கையும் குமுறலும் கார் மெஷன்கள் குமுறி, மின்னல் மின்னி இடியடிப்பது போல் வெளிப்பட்டன.

வெறும், சில்லறை உத்தியோகங்கள் என்ற எலும்புத் துண்டுகளாலும், கௌரவப்பட்டம் என்ற வாய்க்கரிசியாலும் இந்திய மக்களை இனி தலைதடவி, சவாரி செய்ய முடியாதென்ற உண்மையை அந்த ஆங்கில ஆட்சியாளர்கள் உணரும்படி செய்யப்பட்டது.

இதன்பின், இரட்டை ஆட்சி என்ற பொம்மை ஆட்சி மாகாணங்களிலே ஏற்பட்டது. இந்த பொம்மை மத்திரி சபைகளின், ரூட்சமக்கியிறும் மூக்குக்கியிறும் இருந்ததோ, கவர்னர்கள், லைசென்சர்கள் இந்தியா மத்திரி-பிரிட்டிஷ் மன்னர் பார்லிமெண்ட் ஆகியவர்களிடம். அதாவது, கவர்னரும், தலைமை சர்க்காரும் ஆட்டுவிக்கும் படி ஆடும் அடிமைக் குரங்குகளைப் போலத்தான் இந்த மத்திரிசபைகளிருந்தன. இந்த பொம்மலாட்டத்திலும் சென்னை மத்திரிசபை ஒருவகையில் தன் மானத்துடன் நடந்து கொண்டது. மற்ற மாகாணங்கள் கட்டைவண்டி மாடுகளைப்போல் நடந்து கொண்டபோது, பானகல் அரசர் தலைமையிலிருந்து சென்னை மத்திரிசபை சவாரி வண்டிக்குதிரையைப் போன்றதுடன் நடந்து கொண்டது. சாத்தியமான அளவு தன் மானத்தைக் காத்துக்கொண்டு மக்களின் உரிமையை சாதித்து, மக்கள் விரும்பும்படி, மக்கள் கலனுக்காகப் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறது இந்த அடிமை தனையைத்தகர்த்தேறிய, சமய சஞ்சீவியாக வந்து சேர்ந்தார் காங்கிரசு. அப்போது காங்கிரசார் வெறும் தென்னுப்பிரிக்காவிரர் என்ற அளவில்தான் இங்கு வரவேற்கப்பட்டார். வெள்ளையர் - கறுப்பர் பேதத்தைத் தகர்த்தேறிய உலகம் கண்டறியாத புது விதப்போர் முறையான, சாத்தியப்போராட்டத்தை உலகிலே தோற்றுவித்து

ஜெயப்பூரில் நடக்கும் காங்கிரஸ் மகா சபையின் தலைவராகப் பெருவாரி ஆதரவுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள டாக்டர் பட்டாபி சீத்தாராமய்யா.

உலகப்பார்வையைக் கவர்த்தவர் இவர், தன் தாயகம் திரும்பிவந்தார். கண்டார், தன் தாய்நாட்டில் தன் சொந்த சகோதரர்களின் நிலைமையையும் தென்னுப்பிரிக்கா ஆதி குடிகளின் நிலைமையும் அதிக வித்தியாசப்பட்டிருக்க வில்லை என்று. தொடங்கினார் முழுவீடுதலைப் போராட்டத்தை. உதித்தது காங்கிரஸ் வரலாற்றிலே விடுதலுக்கான தன்மான தன்னுரிமைக் காப்பு சகாப்தம். மண்டியிடும் மகலா யுகமும் கடைக்கும்பிடு போட்டு வரம் கோரும் சகாப்தமும் ஒடிமறையலாயின.

இதேபோன்றே நீதிக்கட்சியிலும்

புதுசகாப்தத்தைத் தோற்றுவித்தார். பெரியார் ஈவே - ரா. அக்கட்சியில் தொடர்பு கொண்டு பொறுப்பான செயல்களில் பங்குகொண்டதும். அது வரைக்கும் நீதிக்கட்சியை பட்டம் பதவி வேட்டைக் கட்சி என்றும் ஜி ரிகைத் தலைப்பாகைகள் பணமூட்டைகள் ஆதிக்கச் சயலுக்கட்சி என்றமே எதிரிகள் அழைத்துவரும் வகையில் இருந்தது.

காங்கிரஸின் அடிசாளிலே தலைவர்களின் முயற்சியால் இந்திய மக்களுக்கு சில உயர்பதவிகளும் உத்தியோகங்களும் வாங்க்கவழி ஏற்பட்டது.

போல் பானகல் ஆட்சி காலத்திலே ஆங்கிலரிடமும் ஆங்கிலருக்குத் திருவடி தாசர்களான பார்ப்பனரிடமும் ஏகபோக உரிமையாக விருத்த உத்தியோக கூடங்களில் திராவிட மக்களில் சிலர் காலெடுத்து வைக்க வழி பிறந்தது. சட்டசபைகளில் இடம்பெற்றனர்.

இந்த அடிமை னுழிய பட்டம்பதவிகளால் அடிமைவாழ்வுதான் நீடிக்குமென்று கருதி காங்கிரசார் அவற்றை உதறித்தள்ளச் செய்ததுபோல் நீதிக்கட்சியும் பெரியார் ஆதிக்கத்திற்கு வந்ததும் கைதுக்கி சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பதவிக்களையும் கைகாட்டிகைகாட்டு மத்திரி பதவிக்களையும் உதறித் தள்ளி திராவிட மக்களின் தன்மானத் தனியுரிமை தன்னாட்சிப் போராட்டத்திற்கு களமமைத்தார். பெரியார் மேற்கொண்ட போராட்டம் வெறும் அரசியல் உரிமைத்துறையை மாத்திரமன்றி சமுதாய விடுதலைத் துறையுத்தான் முக்கிய குறிக்கோளாகக்கொண்டது.

ஆங்கிலேயர்களோ சில துற்றாண்டு கறையான்களையாவர். சமயத் தின் பெயரால் சாதியின் பெயரால் பிறவி உயர்வு தாழ்வின் பெயரால் வைதிகத்தின் பெயரால் பல்லாயிரமாண்டு களாக திராவிட மக்கள் ஆரியர்களுக்கு ஆரியத்திற்கு கொத்தடிமை குலவடிமை யாகி மாக்களிலும் சேஷ கெட்ட தன்மானமிழ்ந்த தன்னறி விழந்த தன்னுணர்விழந்த மாக்களாகி வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்தக் கொடூர விவங்குக் கொடுஞ் சிறைவிலிருந்து மக்கள் மீட்பதைத்தான் தன் முதல் கடமையாகக் கொண்டார் ஈரோட்டி வீரர். இந்தப்பணியைத் திறம்பட செய்யும் ஆசைகொண்டதான் திராவிடக் கட்சியான நீதிக்கட்சியின் பொறுப்பை மேற்கொண்டார். அப்படி மேற்கொண்டும் தான் மேற்கொண்ட தன் மானக்காப்புப் போராட்டத்திற்கு ராஜபாட்டையாக அது இல்லாததைக் கண்டார். காரணம் அது பணமூட்டைகள் பதவி வேட்டைக்காரர்களின் கட்சி என்று எதிரிகள் பிரசாரம் செய்து மக்கள் மனத்தில் கனக்கத்தை உண்டுபண்ணியிருந்ததேயாகும். இந்த விஷம்பப்பிரசாரம் குல்லாக் தந்திரத்தைக் கையாண்டு தான் சத்தியமூர்த்தி ஆம்பல்கள், நீதிக்கட்சிக்குக் குழிதோண்டி கப்பாசை கொண்டனர். ஆனால் இந்த “வேட்டியான் வேலையை” சத்தியமூர்த்திக் கும்பல் செய்ய வில்லாது, மலைபோல் குறுக்கே வந்து நின்ற பெரியார். சத்தியமூர்த்திதான் குழிதோண்டிக்கொண்டு இந்த உலகத்திலிருந்தே மறையவேண்டியதாயித்தே

யன்றி நீதிக்கட்சியை புதைக்க வியல வில்லை. எதிரிகள் மேற்கண்ட விஷயம் பிரசாரம் என்றவன் கயிறை வீசி காலை வாரிவிட்டான். நீதிக்கட்சி இப்போது வந்து ஏதோ ஒரு சிறிது காய முற்றத் தவித்தென்னமோ உண்மை தான். ஆனால் வந்தார், பெரியார், தலைமை பதவியை, விரைந்து ஊனத்தை நீக்கினார். நியமித்து நிற்கச் செய்தார் உரம்கட்டி பதவி வேட்டை பணமூட்டைகள் என்ற பிரசார காற்றுக்கடையை இன்னும் அவதிகுள்ளாகுவதை உணர்ந்தார். அத்துடன் நீதிக்கட்சி வெறும் அரசியல் துறைக்கட்சி. வைதீகமும், சாதிச்சேறும் அதில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது. கருவித்துடைக்க முடியாதபடி ஒட்டிக்கொண்டிருந்தன அவை எனவே தான் கட்சியின் பெயரை மாற்றித் திராவிடக் கழகமென்று—திராவிட உரிமை தலைவர் தனிக்களத்தை அமைத்துக் கொண்டான்.

காந்தியார் ஆதிக்கத்திற்கு வந்ததும் காங்கிரஸ் எவ்விதம் சுயாட்சித் தனிப்போர்க் கழகமாயிற்று அப்படித்தான் இப்போது பெரியாரின் ஆதிக்கத்திற்கு வந்த நீதிக்கட்சி—திராவிட கழக திராவிட மக்கள் சமுதாயத்தையுரிமைப் போர்தனிச் கழகமாக விளங்குகிறது. காந்தியார், போர் முறை சாத்திய முறை; மனத்தை மாற்றும் பிரசார முறை. இந்த மனமாற்றத்திற்கு உரம் தேடுவதற்காக இளையிடையே சாத்தியக் கிளர்ச்சிகளையும் உடன் தொடர் பாகக் கொண்டது.

இக்கிளர்ச்சியால், தாய்நாட்டு மக்களுக்கு அளவு மீறிய துன்பமோ, கஷ்டமோ நஷ்டமோ, உயிர்ச்சேதமோ ஏற்பட்டால், இந்த சாத்தியக் கிளர்ச்சி உடையால் தற்காலிகமாக, நிறுத்திவைத்துக்கொள்வார். உரியகாலத்திலே மீண்டும் தன் போராட்டத்தைத் தொடங்குவார். ஏறக்குறைய இது வெறும் மனமாற்றம் பிரசாரப் போராட்டமேயெனவாம். பெரியார் கொண்டதும் இதே மனமாற்றப் பிரச்சாரக் கிளர்ச்சிப் போராட்டமேயாகும். பலாத்கார நாச வேலைத்திட்டமல்ல.

காந்தியாரின் சாத்திய முறையால், கமது குறிக்கோளை அடைவதில் காலதாமதம் தாமதம், பிரித்தெழுத்து ஆட்சியாளர்களும், வெறும் போர்ப்பேச்சு வட்டமேனெனக் காணுகின்றும், சமரசத் தோழமைப் பேச்சுக்களும் நடத்துவதிலே காலத்தைக்கடத்தித் தங்களுடைய வழக்கமான எதிர்ப்புக்களை நீடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

வாலிப உலகமோ, இந்த வழி வழி, தூங்கு முஞ்சி போக்கைக்கண்டு, கவலை கொண்டது வாலிப வள்ளம், உடனடியாகக் கைமேல்பலனை அடைய அவாவூறுவது இயற்கைதானே ஜவகர் சுபாஸ் யுகம் காங்கிரசிலே ஏற்படலாயிற்று. விரைந்து நம் நாட்டை நமதக் கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று துடித்தனர். காந்தியாரிடம் பேரம் பேசிக் காலம் கடத்தும் தந்திரம் பண்டித ஜவகர்வாலிடம் செல்லுபடியாகாதென்பதை ஆட்சியாளர் உணரவேண்டியது தாயிற்று. வெளிப்படையாகக் கூறு மீட்டது. காங்கிரசில், காந்தியாரின் தலைமைப் பதவி நீங்கி கேரு தலைமைப் பொறுப்பு ஏற்றதன் பின்னர் தான் நாட்டு விடுதலைப் போராட்டம், விரைந்து பலனைத் தந்தென்பது வெள்ளிடை மலையாகும்.

இதேபோன்று இப்போது திராவிடக் கழகத்திலே தோழர் அண்ணாத்தாரையின் தலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால், பெரியார் கழகத்திலிருந்தோ, கழகத் தொடர்பிலிருந்தோ, கழகப் பணியிலிருந்தோ கழகத்திற்கு வழி காட்டும் பொறுப்பிலிருந்தோ, கழகத்தின் மூலமாக விரும்பத்தக்கவர்களை விலக்கிக்கொள்வார், ஒதுக்கித் கொள்

வார், ஒடி ஒளித்தகொள்வார், என்று அஞ்சுவதற்குக் கிஞ்சிற்றும் இடமே கிடையாது. தோழர் அண்ணாவும் தப்பப் பன்சாயித்தனமாக நடந்துகொள்வபுறமல்ல, ஏதோ இடையிலே கசுத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டாலும் பெரியாரிடம் கோட்டை மீறி நடக்க முற்படாதவர்கள்

பெரியார் சிறுயானைகளுக்கு வழி காட்டியாகி காட்டிலே பாதை அமைத்து செல்லும் முது பெரும் யானையைப் போல் கமது தன்மானப்போராட்டத்திற்கான பாதையை அமைத்து விட்டார். இங்கே, கண்ணியிருக்கிறது, இங்கே, அகழியிருக்கிறது, இங்கே படுகுழி யிருக்கிறது. இங்கே வேட்டைக்காரர் பதுங்கியுமின். என்றெல்லாம் சுட்டிக்காட்டித் தன் மானக்காப்புப்போர்க்களத்தைச் செப்பனிட்டி வைத்தனவார்.

காலம் இப்போது திடீர் மாறுதலை யுற்று விட்டது. தென்னாட்டு-உட்காட்டார் வேற்றுமையுள்ளிச் உச்ச நிலையையக் கொண்டு விட்டது. ஆட்சித் தலைகரான டில்லிமா ககரிலேயே இது புனைந்து சுடர் விட்ட துவக்கமாகி விட்டதென்றால் மற்ற விடம் களில் விரைந்து பரவுவதற்கு என்ன தடை? எனவே இங்கே சுவலை ஏற்றுத் தன் மானக்காப்புப்போரை உடனடியாக நடத்தித் தீரவேண்டிய அவசர நிலைமை ஏற்பட்டிருவிட்டது. போர்ப்பேச்சுக்களுக்கோ நிதான நடவடிக்கைகளுக்கோ இது காலமல்ல வென்றும் விரைந்து தற்காப்புப் போரை நடத்தியாக வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றும் சொல்லும்படியாகிவிட்டது. எனவே தான் காங்கிரசில் கேரு சிக்கல்களின் தேவை ஏற்பட்டதுபோல் இப்போது அண்ணாத்தாரை போன்ற வாலிப சிக்கக் கூட்டங்களின் தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

குடும்பத்தில் நிரவாகப் பொறுப்பு மாறுவது போலத்தான் இப்போது இக்கட்சிப்பொறுப்பு மாறியிருக்கிறது. அதாவது வயதான ஜயாவிடமிருந்து வாலிப அண்ணாவின் மாறுகிறது.

ஜயாவுக்கு வயதாகி விட்டதென்றால் வலிவழித்த கிழமாகி விட்டாரா என்று கேள்வி எழலாம், சிலரிடம் தக்கத்துடன் சிறந்ததுடன். இல்லவேயில்லை. வலிவழிக்கவல்லவர். உடல் கிழித்தடிபுள்ளது உண்மையே. ஆனால் உள்ளமும் அறிவும் கிழித்தடிவல்லவை. தலைமையிர் நரைத்துவிட்டது உண்மையே. ஆனால் அவருடைய ஆற்றலும் ஊகமும் பொதுசுலப்பணியிற் ஆர்வமும் நரைக்கக் கிடையாது. பலவாயிரம் வாலிபர்களைவிட அவரது உள்ளமும் உணர்வும் அறிவும் ஆற்றலும் அதிகமான வாலிபத்துடிதுடிப்பும் உரமும் கொண்டிருக்கிறது.

அப்படியானால் அவரே கூறுகிறாரே! "எனக்கு வயதாகி விட்டது. என் சிறையில் சென்ற ஓய்வு கொள்ள

விரும்புகிறேன்" என்று கவலையோடு எக்கத்தோடு, துக்கத்தோடு துயரத்தோடு சிலர் கேட்கலாம். "ஒழித்துக்கொள்ள இனி திராவிடக்கட்சியை" "சத்திய மூர்த்தி" (குழிதோண்டிப் புதைத்தல்) செய்து விடலாம். வாலிபக் காளைகளை விரைவில் தட்டி அடக்கி விடலாம்" என்று எதிரிகளும் பார்ப்பன்கும் பல்களும் எக்காள மீடலாம். ஆனால் அது வெறும் கற்பனையும் கனவுமே யாகும். பெரியாரைப் போன்ற அண்ணா எல்லாவகைச் சிறப்புக்களும் எல்லாவகைத் திறமையும் ஆற்றலும் கொண்டிருக்கிறாரென்று துணித்து கூறவியலாதாயினும் ஜயாவுக்குத்தவால் இப்போதைக்கு அண்ணாதான் "என்ற மாத்திரம் துணித்து கூறலாம். பெரியாரும் இனி காந்தியாரும் போன்ற வழி காட்டும் "ஞானகுருவின்" நிலைமையிலிருந்து இந்த வாலிபத் தலைவருக்கு கல்வழிகாட்டி முன்னேற் செய்வாரென்ற பதிலும் தடைவியல்லை.

காந்தியாருக்கு ஜவகரைப் போல் அண்ணாவும் பெரியாரிடம் நடந்து கொள்வார். நடந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். காந்தியார் துணைவலிவின் நேரல் கேருஜி "உலகச்சுண்ணிகளில் பட்டிருக்க முடியாது. பெரியாரின் நேரல்" அண்ணாவையும். வெளியுலகம் கண்டறிய முயன்றிராது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. மற்றொரு உண்மையையும் கவனிக்க வேண்டும். அண்ணா அறிவில் அண்ணாதான்; எழுத்தில் அண்ணாதான். சொல்லாற்றலில் அண்ணாதான். ஆனால் பெரியாரைப்போல், பணமுட்டைகள் முதல், பணப்பிச்சைக் காரர்கள் வரை எல்லாரையும் வலுவீசிப் பிடிக்கும் பண்பு தோழர் அண்ணாவிடமில்லாமைப்பதை எடுத்துக்காட்டவருத்திகிறோம். வாலிப உலகத்தின் உள்ளம் கவர்த்த வீரர்-தளபதி என்பது உண்மையே. ஆனால் உரிமைப் போராட்டத்தில் துடிதுடிப்பு சிக்கல்கள் மாத்திரமன்றி, ஒருவகையில் பணமுட்டைகளின் உதவியும் தேவைதான் என்பதையும் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இது விருந்து இந்தப் பணமுட்டைகளை திராவிடக் கழகத்தில் "காங்கிரஸ் பிரிவு"க் களாக்கிவிட வேண்டுமென்று என் கூறவில்லை, அவர்களை எதிரிகளின் கைப்பாவைகளாகவும், நம்மையே துக்கும் ஆயுதங்களாகவும் உபயோகித்துக் கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை எமது யோசனை, பண்டித கேருவை, மேனாடுகள் உணரும்படி செய்தது. அவருடைய எழுத்துக்கள் புத்தகங்கள், சுயசரிதை இதே போல் தோழர் அண்ணாவையும் எதிரிகளும் எதிர்த்தியாரும்-பார்ப்பனரும் "அறிஞர்" என்று உளமறிய யாராட்டச் செய்ததும் எழுத்துவன்மையும் சொல்வன்மையும் தான் ஆயினும் பெரியாருக்குள்ள அளவு உளவன்மையும் உறம்பெற்றாக வேண்டும். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் போராட்டத்தை

நமது விற்பனையாளர்கள்

—:—:—

1. கே. ஆர். சஞ்சீவமுத்து ராஜா
கடம்பர் கோவில்,
குவித்தலை.
2. பி. ராஜகோபால்
தீருக்காட்டுப்பள்ளி.
3. என். எம். என். முறும்முது
ஹையா
தெற்கு வெளி வீதி,
மதுரை.
4. தாகூர் & கோ
புதுச்சேரி.
5. எம். கே. சுந்தரம்.
சிதம்பரம்.
6. மணி ஸ்டோன்ஸ்
சேத்தமங்கலம்.
7. சாந்தா நியூஸ் மார்ட்
கருவூர். *
8. யு. பி. கிருஷ்ணசாமி
தனிரோடு
உடுமலைப்பேட்டை. *

* இக்குறிப்பிட்ட இடங்களிலும், ஹிக்கிப்பதம் ரயில்வே ஸ்டால்களிலும், உடுமலை பிரங்கி முதல் புத்தகம் கிடைக்கும். ஏஜண்டுகளில்லாத இடங்களில் விற்பனைக்கும், விளம்பரம் சேர்க்கவும் ஏஜண்டுகள் தேவை.

"நிர்வாகி"

"உடுமலை பிரங்கி"

பெரியமெட்டு,

சென்னை, 3.

அறிவிப்பு-

ஏஜண்டுகள், தயவுசெய்து நிபந்தனை நபுணைக்களைக் கையெழுத்துச்செய்து அனுப்புவதுடன் நிபந்தனையின் படி அட்வான்சம் அனுப்பித்தபத்திரிகைக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டுமெனக் கோருகிறோம்.

தலைமை தாங்கி நடத்த சிக்கத்தின் தீரமும்; கரியின் தந்திரமும் தேவைப் படுகிறது. இத்துறையில் அனுபவ சாலியான பெரியாரின் ஆலோசனையும் வழிகாட்டினும் இன்றியமையாத தென்பதை உணர்ந்து தோழர் அண்ணாத்தாரை நடந்து கொள்வாரென்று எதிர்பார்க்கிறோம். பண்டித கேருவின் தலைமையில் காந்தியார் வழிகாட்டுதலில் இந்திய ஆட்சிச் சதந்தரமடைத்த போல் அண்ணாவின் தலைமையில் பெரியாரின் வழிகாட்டுதலில் திராவிட நாடு உரிமைப் போரில் வாதை-குடும்மென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

பெரியாரிடம், உலகத்தவருக்கு மாத்திரமன்றி ஆட்சியாளருக்கும் மதிப்புண்டு, கிவியுண்டு. வாலிப உலகம் கண்டு, அக்காயச்சலை, அவர்கள் குறைத்துக்கொள்ள எண்ணலாம். இதற்கு வழிவிடலாகாதென்பதும் எமது அவா.

சிறந்த சாக்கு!

குறைந்த விலை!!

விஜயா எம்.பேரியம்.

உரிமையாளர்:- எல். பி. டி. சுப்பராஜா

பெரியகடைத் தெருவு,

உடுமலைப்பேட்டை.

எல்லாவித ஸ்டைலுனி சாமான்களும்.

ஆயில் மென்ஸ்டோர்ஸ், முதலிய

சகலவித சாமான்களும் கிடைக்கும்.

முட்டுக்கட்டை அவசியம்?

உடுமலை. B. இரங்கநாதன்.

முட்டுக்கட்டை.

தேரை இழுப்பவர்களின் நோக்கத்தானென்ன? தேரை, இருக்கும் இடத்திலிருந்து நகர்த்து. தெரு வழியே இழுத்து, நான்கு தெருவுகளிலும் சுற்றிவந்து, மறுபடியும் இருந்த இடத்திற்கே கொண்டு வந்து, தன் யதாஸ்தானத்தை அடையச் செய்வதுதானே. அவர்களுடைய நோக்கத்திலோ அல்லது செய்கையிலோ எதுவேனும் பிசகுண்டா? என்னளவும் இல்லையல்லவா? பின் எதுக்காகவையா முட்டுக்கட்டை? முட்டுக் கட்டையை சக்கிரத்துக்குக் கொடுக்கும் போதெல்லாம் தேர், சக், சக்கெனவே அசைந்தசைந்து நிற்பதையும், திரும்புவதையும் நாம் பார்க்கின்றோம். அதனால் இழுப்பவர்களுக்கோ கஷ்டம், யதாஸ்தானம் சேருவதிலும் தாமதம், சமயாசமயங்களில் தேரை இழுப்பவர்கள் முட்டுக்கட்டை வைப்பவனை சலித்துக்கொள்வதுமுண்டு. ஏன்? வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கும் தேரின் போக்கை, திடீரென முட்டுக்கட்டை கொடுத்து நிறுத்தியதில் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியில் இழுப்பவருக்கு ஏற்படும் புது வலியே காரணம்! இழுப்பவர்களுக்கு ஏற்படும் புது வலிக்கும் மனச்சலிப்புக்கும் அஞ்சி முட்டுக் கட்டையை கக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டாணையானால் தேரின் கதியென்னுக்கு மென்பதை நேயர்களே அறிவார்கள்.

பிற கஷ்டிகள்

அதுவே போல், காங்கிரஸின் நோக்கம் எவ்வளவு போற்றத் தக்கதாயிருந்தாலும், எவ்வளவு புனிதமாயிருந்தாலும், எவ்வளவு உயர்வாயிருந்தாலும், ஏற்படும் குற்றங்களுக்கான எடுத்துக்காட்ட எதிர்க்கட்சிகள் இருந்தேயாக வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால், வேண்டாமென்றால், அல்லது மெஜாரிட்டி பலத்தைக் கொண்டு பிற கஷ்டிகளை நசுக்கிவிடுவதாயிருந்தால் முட்டுக் கட்டை இல்லாத தேரின் கதியையே அடையவேண்டியவரும் என்பதை நாம் அலசியப்படுத்துவதற்கில்லை. எக்காலத்திலும் எதிர்ப்புகள்

இருந்துதான் தீரும். இருந்தாலும் வேண்டும். நாம் காரியத்தை ஜெயித்து வெற்றிக்கொடியுடன் வேளிவரவேண்டுமானால். மிகஜாக்கிரதையாக, ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் எதிர்க்கட்சிகள் என்ன சொல்லுகின்றன எனக் கவனிக்கத்தான் வேண்டும். அவ்வித எதிர்ப்புகளைப்பார்க்குமற்ற நடு நிலை வகித்து, செவ்வனே ஆராய்ச்சி செய்து, மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் நன்மை பயக்கும்படியானவைகளையே செய்தல்வேண்டும். அது செய்யாமல் “மெஜாரிட்டி நம் கஷி, நாம் எதுவேண்டுமானாலும் செய்யலாம்,” எனக் கொள்வது மிகவும் ஆபத்தாகவே முடியுமென்பது நாம் அனுபவத்தில் கண்டறிந்த உண்மை.

முதல் காங்கிரஸ் மந்திரி சபை

உதாரணமாகவே எடுத்துக்கொள்வோம். சென்னையில் முன் ஏற்பட்டிருந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபை காலத்திலே, எதிர் பெஞ்சியிலிருந்து சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு மறுப்புக்கும் சொல்லுக்கும் எவ்விதம் பதிலளித்தார்கள்? தன் கஷியைச் சேர்ந்த பலரும் பக்கெனவே சிரிக்குமாறு, பரிசாச தோனையில் குட்டிக்கைகளாலும் குதர்க்கவாதத்தாலுமல்ல வென்பதை யாரேனும் சொல்லமுடியுமா? கஷி பலத்தால் அவசரப்பட்டு நிறைவேற்றிய சட்டங்களைல்லாம் எர்நிலையில் இருக்கின்றன? எதற்காக உபயோகமாயின? உபயோகப்பட்டுப் வருகின்றன? எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் சற்றெனும் செவியாய்த்து, கருனை காட்டியிருந்தால், நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் சட்டங்கள் எத்தனையோ ஆரம்பத்திலேயே கைவிடப்பட்டிருக்கும் என்பதை சொல்லாமலிருக்கமுடியவில்லை. கொண்டு வந்ததின் நோக்கம் கெடுதி எனச் சொல்ல நான் முன் வரவில்லை. ஆனால் அதற்கும் பாலமுண்டு. சமயமுண்டு, ஒரு காலத்தில் இகழப்படுபவைகள் மற்றொரு காலத்தில் புகழப்படுவதும் ஒரு காலத்தில் வெறுப்புக்கிடமாயிருந்தவைகள் பின் ஒரு காலத்தில் விரும்பப்படுவதையும் நானறிவேன்.

தொழிலாளிகளே!

எம் வணக்கம்.

—: ஸ:—

“உடுமலை பிரங்கி” உங்கள் ஊழியன்: உற்ற துணைவன். அல்லும் பகலும் உங்களுடைய நலனையும், முன்னேற்றத்தையும் கருதுபவன், சிறந்த முறையில் பணியாற்றி உங்கள் வறுமையையும், இன்னல்களையும் களைந்தெறிந்து, தக்கதொர் முறையில் பாடுபட்டுவன முன்வந்துள்ளான். ஆகவேலையை மேற்கொண்டேள்ளான். மனித நாகரிகத்துக்குப் புறம்பானவர்கள் என்று ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையமாற்றி தொழிலாளர்களே! கடை ஆணிகள்; முக்கியமானவர்கள், முதலீடும் பெறவேண்டியவர்களேன்பதை வாயளவாவல்ல, எழுத்தாலல்ல ஆனால் நடைமுறையில் காட்டியே தீரக்கனம் பூண்டேள்ளான் என்பதை ஒவ்வொரு தொழிலாளர்கள் பல துறைகளிலும், பலரின் சொளகரியத்துக்கும், சுயநலத்துக்கும், பதவிக்கும். பணப்பெருக்கத்துக்கும் சவிரக்கமின்றி உபயோகப் படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாமறிவோம். ஆர்நிலை மிக விரைவே மாறிவருகின்றதென்பதை நான்கள் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆயினும், ஆத்திரப்படுவதாலும், ஆவேசங்கொள்வதாலும், அட்டேயியங்களில் ஈடுபடுவதாலும் கோரிய பலன் நமக்குக் கிட்டுவதில்லை என்பது யாவரும் கண்டறிந்த உண்மை. இச்செயல்களால் உண்மையை அறிந்து, நாம் மேம்பட்டு வறுமையிலிருந்து தப்ப வழிகளைக் காணமுடியாதவர்களாவோம்.

இதுவரையும் தொழிலாளருக்குத் தலைவர்கள் என வெளிவந்தவர்கள் பிரமாதமாகச் சாதித்துவிட்டதாக எமக்குத் தோன்றவில்லை. அதே சமயத்தில் ஏதோ சிறிதளவுக்கேனும் நன்மை ஏற்படாமலுமில்லை பென்பதையும் ஒத்துக்கொள்கிறோம். வேலை நிறுத்தங்களாலும், கதவடைப்புக்களாலும், மாத்திரமே கவனத்தைச் செலுத்தி வந்தால் தொழிலாள சமூகம் முன்னேறுவதென்காலம்? மனக் கசப்பைக்கார்ட்டு மறியல் அவசியமாயிருந்த காலம் இருந்ததானால் இப்போதோ மதிப்பை இழந்து விட்டது. மறியலை ஆதரித்து கையாண்ட தலைவர்களும் சமீப காலாகம் வெறுத்துவருவதை நேயர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே நாம் இனிச்செய்ய வேண்டுவது என்ன? தொழிலாளர் முற்படுவதற்கான வழி என்ன? சமத்துவத்தையடைவது மாரக்கமென்ன? என்பதை ஒவ்வொரு சமயத்தும் விரிவாக விளக்கிவருவது மல்லாமல் அதற்கான ஆக்கவேலையையும் உடனுக்குடனே மேற்கொள்ள வேண்டியதும் முக்கியம். தொழிலாள சகோதர சகோதரிகள் சற்றே பொருத்தநுள் வேண்டும். “உடுமலை பிரங்கி” நேற்றுமுனைத்து நானேசரிக்கும் காளானல்ல. ஆலமாம் போல ஆள வேருன்றியிருக்கும் ஆணியேரில் வெளிக்கிளம்பும் முனையேயாகும். “உடுமலை பிரங்கி”யும் ‘குண்டாந்தடி’யும் இருக்கும்வரை தொழிலாளர்களே! உங்களை ஏமாற்ற முடியாது. எத்தனிப்போருக்கு குண்டாந்தடி கைவசமுண்டு என்று விசாட்டியடியுங்கள்.

“குண்டாந்தடி.”

தத்தி:— “மம்மா”

டெலிபோன்:— 4749.

ஏ. எம். அப்துல் காதர் மரைக்காயர்.

இரும்பு வியாபாரம், பெளண்டரி
சப்ளை கன்ட்ரேக்டர், விவசாய கருவிகள்
உற்பத்தியாளர்

70 B. ஹாதிஸ் ரோடு

புதுப்பேட்டை, மெளண்ட் ரோடு

சென்னை 2.

பிரேன்சு அண்டு வொர்ஷாப்

2-22. பழைய ஆட்டுத்தொட்டித் தெரு:

இராயபுரம், சென்னை.

கட்டிடங்களுக்கும், லாடங்கள் தயாரிப்பதற்கும் இன்னும்
இதர எல்லா வேலைகளுக்கும் உதவக் கூடிய
பழைய இரும்பு சாமான்களும் கிடைக்கும்

முளைக்கு வேலை.

கார்ப்பொரேஷன் பொது வரிப்பணத்திலிருந்து
காந்திக்கு ரூ. 10,000 கொடுக்கவேண்டுமென வரவு
செலவு கமிட்டி சிபார்சு செய்திருப்பது நியாயமா?

யோசித்து வையுங்கள் அடுத்தவாரம் கவனிப்
போம்.

ஆசிரியர்.

“உடுமலை பிரங்கி”யைப் பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை கூசாமல் தெரிவிக்கலாம். அக்கருத்துக்கள் பத்திரிகையை மேலும் விரக்தி செய்ய பெரிதும் பயன்படும்.

நிர்வாகி.

எல்லவரும் கின்பற்றிற்குக் வேண்டும்

வாரப்பதிப்பு.

சென்னை

சனி

30-10-48

வெற்றி! ஆனால்.....?

— (ந) —

புது டெல்லிக்கு ஒரு புதுப் பெயர் சூட்டவேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் கிளப்பியவர் தோழர் நத்தாலால். அப்புது பெயர் ஒரு தென் இந்தியரின் பெயராக இருக்க வேண்டுமென்றே சென்ற இரண்டு தலைவர்க்களிலும் போராடி வருகின்றோம் என்பது நேயர்கள் அறிந்ததாகும்.

இப்போராட்டத்திற்கு ஓரளவு வெற்றி கிட்டியுள்ளது என்பதற்கு ஐயமில்லை. அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் பதவிக்கு ஒரு வட நாட்டாரும் ஒரு தென்னாட்டாரும் போட்டியிட்டதில், ஒரு தென்னாட்டார் வெற்றி பெற்றதென்பது எம் சொந்த வெற்றியேயாகும். இவ்வெற்றியைக் கண்டு அகமகிழ ஆனந்தம் கொள்ளுகிறோமென்றாலும், வெற்றியால் ஏதொரு வித்தியாசமோ மனமாதிரியோ ஏற்பட்டு விட்டதாகச் சொல்வதற்கில்லை.

பந்தய கிளையாட்டில் இருவர் ஓடினார்கள். ஒருவர் ஜெயித்தார். மற்றவர் பின்தாங்கினார். இந்த நிலைதான் இங்கேயும். இதைக்கண்டு வீண் மயக்கம் கொள்ளவோ, உண்மைகளை மறைக்கவோ, மற்றவருடன் சேர்ந்து சங்கு ஊதவோ நாம் எவ்விதத்தும் தயாராக இல்லை.

வட இந்தியாவிற்கு உண்மையாகவே, தென்னிந்தியாவும் சரிபங்குமசமத்துவமும் கொள்ளவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் ஒரு கடிகளவாவதிருந்திருந்தால், போட்டிக்கே இடமில்லாமல் பட்டாபி அவர்கள் ஏக மனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருப்பார். அப்படியே போட்டி ஏற்பட்ட காலத்தும், காங்கிரசுக்கே இரு கடையாணியாயுள்ள, ஜவஹரும், பட்டேலும் நடுநிலை வகித்து, மொனம் சாதிக் வேண்டியிருந்திருக்காது. ஜவஹர்சொல்லியும் பட்டேல் ஆளுநராகித்தும், மறித்தும், மீறியுமே தாண்டல் அவர்கள் போட்டியில் நின்றார் எனச்சொன்னால் பள்ளிப்பையனும் நம்பமாட்டான். இருக்கும் மதிப்பும் மரியாதையும் என்னுருமென்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

பெரும் தலைவர்கள் இருவரும், மற்ற வடநாட்டு அநேகரும் தென்னிந்தியா தோழர் பட்டாபிக்கு ஆதரவு அளிக்காமல் நடுநிலை வகி

த்திலிருந்தும், தென்னாட்டவர் அத்தனைபேரும் அத்தனை பத்திரிகைகளும், தம்மையும் மறந்து, “அகிலம்” என்னும் வேதார்த்தத்தையும் விடுத்து, “S. ஸ்ரீனிவாச ஐயங்காருக்குப் பின் ஒரு தென்னிந்தியரும் தலைமைப்பதவிக்கு வரவில்லை. அதனால் தென்னிந்தியா ராண பட்டாபியையே ஆதரிக்க வேண்டும்” எனக் கூப்பாடு போட்டதிலிருந்தும் வடஇந்தியாவுக்கும் தென்னிந்தியாவுக்கும் ஒரு பிரதர பிளவு இருந்து வருவதைத் தவிர்த்துத் தலைவர்களும் வட நாட்டுத்தலைவர்களும் பகிரங்கமாக ஒத்துக் கொண்டார்கள் எனச் சொல்வதிலும், முடிவுகொள்வதிலும், எவ்வித பிசுமும் இல்லை. அதற்கான வழிவகைதேடி ஏற்பாடு செய்தலே இருநாட்டுக்கும் உறவு துண்டிக்காமல், முக்கியமான விஷயங்களில், கூடிப் பணியாற்றி எல்லாத்துறைகளிலும், பயமின்றி முன்னேறி, உலகில் ஒரு மதிப்பிற்குரிய அந்தஸ்தை அடைய முடியும். இதைச் செய்யாமல் ஒருவரையொருவர் ஒடுக்குவதிலும், அடக்குவதிலும், சுரண்டுவதிலும் கண்ணுக்கருத்துமாயிருந்தால், நாம் முற்படுவதற்கான காலமும் கிட்டாமோ என்றுதான் கேட்கின்றோம்.

“பிராமணர் - பிராமணரல்லாதார்” என்ற பிரச்சனையின்பேரில் ஒமந்தாரார் பிரதமர் ஆக்கப்பட்டார் என்பதையும் வடநாட்டார் - தென்னாட்டாரின்றிரச்சனையின்பேரில் தோழர் பட்டாபி தலைவரானதும் இரகசியமல்ல. அப்படியிருந்தும், தேர்தலில் வெற்றிபெற்றுத் தலைவரானதும், அப்பட்டாபியவர்களை “வேதானம் முருகன்மாமா” எறிகொண்டது” என்றற்போல் “அகில இந்தியா” என்றபழைய ஞானோதயத்தான் பேசுவாரம் பித்திவிட்டார் என்றால் இப்போக்கை பெருந்தோனையென்று சொல்வதா, அல்லது நன்றிகேட்ட தனமென்று கொள்வதா, அல்லது உண்மையை மறைத்து திரித்துக் கூறி மக்களை ஏய்ப்பதா என்று கேட்கவேண்டிய சங்கடமான நிலை ஏற்படுவதை நினைக்க மிகவும் வருந்துகிறோம். தோழர் பட்டாபி

அவர்கள், சுவற்றின்பேரில் பூனையாக, இப்படியோ அப்படியோ என வாக்குகளுக்கு எதிர்பார்த்து நின்ற காலமாகிய தேர்தலுக்கு முன் தினங்களில், “இவ்விதமாகான பிரச்சனையின்பேரில் நான் நிற்கவில்லை. இவ்வித பிரசாரமும், பிச்சையெடுத்தலும் காங்கிரசின் கொள்கைக்கு குறைப்பதாகும்.” என்று பட்டவர்த்தனமாக, ஆண்மையுடன், அறிக்கை விடாதிருந்த தின் காரணமென்ன என்றுதான் கேட்கிறோம். இது விஷயத்தில் தோழர் காளா வெங்கட்டரால் அவர்கள் திறந்த மனதுடன் உண்மையை ஒத்துக்கொண்டு, தென்னாட்டவருக்கு நன்றி செலுத்திய தற்காக நாம் அவரை இவ்விஷயத்தில் மனமாரப் போற்றுகின்றோம். இந்த நல்லறிவும், நாணயமும், பிரதலைவர்களுக்கு ஏற்படும் நன்றியை எதிர்பார்க்கின்றோம். தென்னாட்டினரின் ஆதரவு இல்லாமல் இருந்திருந்தால் “ஒரு தரம் தோற்றால் முன்றுதான் தோற்க வேண்டும்.” என்று தனக்குத்தானேசமாதானம் செய்துகொண்டு பஞ்சாங்கத்தையும் படுக்கையையும் சுருட்டிக்கொண்டு, பூலை சேர்த்து முக்காடிட்டு, தனிப்பட்டு, தேம்பித் தேம்பி அழவேண்டிய நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கும் எனச் சொல்வதற்கு இல்லாமலில்லை. அதனால் போனது போகட்டும், இனியாவது “உண்ட விட்டுக்கு இரண்டகம்” என்ற அபவாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் உண்மையை ஒத்துக்கொண்டு உள்ளத்தில் நினைத்து, ஒளிமறைவில்லாமல், தூய மனதுடன் இத்தென்னிந்தியருக்கு நன்றி செலுத்துவார் என்றே எதிர்பார்க்கிறோம். பணியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். காங்கிரஸ் தலைவர் என்ற ஒரே காரணத்தினால்தான், அப்பணியுடன் கேட்டுக்கொள்ளும்படியான நிபந்தனை எமக்குள் ஏற்படுகிறது.

பட்டாபி அவர்கள் வெளியில் அகிலமென்ப பேசினாலும், தென்னாட்ட நாட்டின் பிரிவினையைக் கிளப்பியதும், ஆதரித்தவரும், அனுதாபம் கொண்டிருந்தவரும், அல்லும் பகலும் அதற்காகவே பாடுபட்டுவருபவரும், கணக்கெடுப்புவரும் அவரே என்பதை நாம் சொல்வதல்ல, ஆனால் பிரபல “மெயில்” பத்திரிகை சொன்னதேயாகும். “சோழியன் குடும்பம் அம்மா ஆமோ” என்ற பழங்காலத்துச் சொல்லை மெய்ப்பிக்கும் வகையில்தான் பிரகாசம்காருவும் பரிந்தெடுத்த பரிதாபத்துடன், பல்லெல்லாம் வெளித்தெரியக்கேட்டுக் கொண்டார். தோழர் பட்டாபியும் ஒரு பார்ப்பணராக இருக்கத் தானே பார்ப்பணப் பத்திரிகைகளும் ஒரு முகமாகப் பாடுபட்டன! போட்டியைக் கேட்டதும் பார்ப்பனர் உயிரிருந்தும் நடைபிணங்களைக் கூட வீடுகள் இழவு வீடுகளாகவும் காட்சியளித்தனவே. இப்பிரிவு மற்ற திராவிடர் விஷயத்தில் ஏற்போமா? ஏற்பட்டதுண்டா என்றுதான் சிரம் வணங்கி கேட்கிறோம்.

கேவலம், சேதிகள் பிரசரிப்பதிலும் படங்கள் போடுவதுமே மனையளவு வித்தியாசங்காட்டிவரும் பார்ப்பணப் பத்திரிகைகள் எவ்வகையிலும் திராவிடர் விஷயத்தில்

நாணயத் துடனும் பத்திரிகை தருமம் என்ற கடமையிலும் பணியாற்ற முற்படும் என நாம் எதிர்பார்த்தால் பரிசாசத்திற்குரிய பைத்தியக்காரர்களாவோம். இதைப் பற்றியும் கவலை கொள்ளவில்லை; “தன் கையே தனக்குதவி” என்ற பாடத்தை ஒவ்வொரு திராவிடனும் நல்ல வண்ணமே, சந்தேகமற கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். மொழைமாய் மமதையுடன் வீற்றிருந்த காலம் மாறிவிட்டது. இதை யறியாத திராவிடன் இது காலத்தில் கிடையாது. எம் அருமைக்கும் பெருமைக்கும் உரிய திராவிடர்? நடத்தும் “தினசரி” செய்தித்தாளும் சிக்கிரமே திருந்தி, செய்ய வேண்டிய பணியைச் செவ்வனே தயக்கமின்றி செய்ய முன்வந்து, நற்பெயருடனும் வழிகாட்டும் (சந்தேகம்) திறமையுடனும் விளங்குமென்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

அப்படி யிருந்தும் இதைப்பெல்லாம் அறிந்திருந்தும் தோழர் பட்டாபி விஷயத்தில் “பார்ப்பனர், பார்ப்பணரல்லாதார்” என்ற வித்தியாசம் என்னளவும் இல்லாமல் எல்லாத் திராவிடர்களும் ஒரு முகமாகவும் ஒற்றுமையாகவும் ஆதரவளித்தது திராவிடரின் எதார்த்த புத்தியையும் அரசியல் ஞானத்தையும் பகுத்தறிவின் விசேஷத்தை யும் எதிர்காலத்தை நினைப்பிக்கும் சக்தியையுமே எடுத்துக் காட்டுகிறதா இல்லையா என்றுதான் கேட்கின்றோம். இவ்வறிவு பெற்றபின் இவ்வாற்றல் பெற்றபின், இத்துணியில்கொண்டபின் ஏய்த்து வந்தவரின் இரகசிய மெல்லாம் வெட்டவெளிச்சமாக வெளித்தோன்றியபின் காங்கிரஸ் தலைவரான தோழர் பட்டாபி அவர்கள் திராவிடர் விஷயத்திலும் தென்னாட்டு விஷயத்திலும் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு விஷயத்திலும் இன்னும் குறிப்பாகவும் முக்கியமாகவும் திராவிடமுகத்தினரின் விஷயத்திலும், காந்தியார் கொண்டிருந்த கொள்கைக்கு நேர்விரோதமாகக் கேவலப் படுத்தப் பட்டுவரும் இல்லாமல் தோழர்கள் விஷயத்திலும் ஏதொரு உரிமையும் சமத்துவமும் இல்லாமல் விலங்குகளுக்குக் கேடுகேட்ட நிலையில் வாடி வதங்கி நாளுக்கு நாள் தேய்வுற்று முகம் வெளுத்துப் பரிதவித்து நிற்கும் ஏழைத் தொழிலாளர் இரவு பகலெல்லாம் உழைத்து நடக்கச் சக்தி அற்று தெம்பற்ற கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்கள், ஆதிதிராவிடர் (ஹரிஜனம்?) முதலோர் விஷயத்திலும் எவ்விதம் நடந்துகொள்ளப் போகிறார் என்பது ஒருபுறமிருக்க, அவசரத்தாலும் ஆத்திரத்தாலும் புகுத்தப்பட்ட திட்டங்களினால் ஏற்பட்டிருக்கும் தொல்லைகளையும் பல்வேறு சிக்கல்களையும், எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் முக்கியமாகவும் முதன்மையாகவும், நீர்வளம் நிலவளம் பொருத்தியதென்றே பலகாலும் புகழப்பட்டுவந்த இந்நாட்டில் இப்போதைக்குத் தலைவிரித்தாடும் பட்டினிக் கொடுமையையும் இதற்கு இணைந்தார்போல, சர்க்காரவர்களின் மதுவிலக்குத் திட்டத்தால் வேலையிழந்து தயிக்கும் மாமேதும் சமூகத்தினரின் அல்லல்களையும் உடனடியாகத் தீர்த்துவைக்க வேண்டியது கடமையினும் முதற்

மாகத் மாஜியின் இருகண்களுக்கும் ஊனமா?

உலக உத்தமர் மகாத்மா காந்தியடிகளின் இரு திருக்கண்களாக விளங்கியவை ஹரிஜன முன்னேற்ற சேவையும், கதர் அபிவிருத்தித் திட்டமுமென்பது உலகறிந்ததே. இப்போதோ, மது தேசத்தந்தையின் இந்த இருதிருக்கண்களுக்கு அதுவும் அந்த விரகண்களும் ஒளி பெறச்செய்த முதலாமான நம் மாகாணத்திலேயே, ஊனம் வினைந்து விட்டதோ வென்று அஞ்ச வேண்டிய—கவலை கொள்ளவேண்டிய—மனம் நொடியவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டதோவெனச் சந்தேகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இத்தற்கு ஆதாரமெங்கே என கேட்கலாம். எட்டத்தேடி அலையவேண்டியதில்லை. இதே சென்னை சட்டசபையிலே, மந்திரியார் பேசியபிலே காணக் கிடைக்கிறது.

அண்மையிலே கீழ்ச் சட்டசபையிலே, தோழர் முனிசாமி பிள்ளை கேட்டார்: “ஹரிஜனங்கள் நலனுக்காக ஒதுக்கிய பணத்தின் கதியா தாயிற்று, செய்தவேலைகளென்ன?” என்று. தோழர் முனிசாமி பிள்ளை, மாஜி காங்கிரஸ் மந்திரி—காங்கிரசிலே நெடுநாளாகத் தொடர்பு கொண்ட தியாகிகளில் ஒருவர். இத்தகையவருக்கே, அந்த வேலைகள் ‘மாயாருப்’ மாகக்காட்சியளிக் குமானால், காங்கிரசின் எதிரிகள் என்றும், ஆட்சியாளனாகக் குறை கூறுபவர்களென்றும் கூறப்படுபவர்களின் கண்களுக்கு இந்த “ஹரிஜனசேவை”யின் பலபலன்கள் எவ்விதம் தென்படும்? எக்ஸ்ரே புகைப்படமெடுத்துக் காட்ட வேண்டிய நிலைமை அல்லவா ஏற்படும்? தோழர் முனிசாமி பிள்ளை இந்த மந்திரிசபையைக் குறை கூறும் பண்பினரோ, கரிப்பவரோ அல்லவே. இதற்கு மந்திரியார் அளித்த பதிலென்ன? “நடப்பதெல்லாம் நடக்கிறது” என்ற போக்கில்தானே இருக்கிறது. மந்திரிசபையார் கேட்கக்கூடும் “மதுவில்லக்குத் திட்டத்தை விட சிறந்த ஹரிஜன சேவாத் திட்டம் வேறு இரண்டு முடியுமா” வென்று நாமும் ஒப்புக் கொள்கிறோம் இதுதலை சிறந்த நலத்திட்டம்தான் என்று.

கடமை என்பதை வற்புறுத்துவதுடன், தலைவர் அவர்கள் என்ன, எது, எப்படி, எப்பொழுது செய்யப் போகிறார் என்பதைப் பற்றிப் பொறுத்திருந்துயார்ப்போம். ஏன் என்றால் பரிசைசெய்யும் நிறத்தன்களானவோம் என்பதையும் அறிவோம். அது எமக்கு உடன்பாடு மல்ல. நாங்கள் அதற்குத் தயாராயில்லை. ஆதலால் வகுக்கும் வழி சரியேயிருந்தால் பின்பற்றவும் தயார் சேவை, செய்யவும் தியாகம் புரியவும் எவ்விதத்திலும் தயக்கம் என்பதை தலைவருக்கு மாதிரிமல்ல, ஆட்சியாளருக்குக் கூட உறுதி கூறுகிறோம்.

எல்லாருமே இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென்று நினைப்பதல்லாமல் எம்முள்ளத்தில் வேறொரு இரகசியமுமில்லை.

ஆம், தடையில்லை இதில். நகர சபைத் தொழிலாளர்களும், மூட்டை தூக்கிகள் வண்டி யிருப்பவர்கள், ஆலை தொழிலாளர்களுமாக இருக்கும் ஹரிஜனங்கள் தங்கள் சம்பாதிப்பதில், முக்காலுக்குமேல் மதுவில் கரைத்து தங்கள் குடும்ப வாழ்க்கையையும் கரைத்து வந்தார்கள் என்பதும், இப்போது அந்த “குடும்ப பாதக” வேலையிலிருந்து அவர்கள் மீட்கப்பட்டு, இல்லறத்தின் நல்லறத்தை உணரவழி செய்யப்பட்டதென்பதும் உண்மையே. ஆனால் அவர்களில் சிலர் கேட்கின்றனரே கள்ளில் போட்டகாசு இப்போது மிச்சமாகிறது மெய்தான்—ஆனால் அதனால் எங்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம் நன்மையும் வசதியும் ஏற்பட்டு விட்டது? வயிற்றுப் பாட்டிற்குக், கால் வயிற்றுத் தான்யம்தான் அளந்து கொடுக்கிறார்கள். உடலல்லகாரமென்றாலோ துணிமணிகள் குதிரை விலை யானவிலே யிருக்கிறது. வீடு வாசல் தோட்டம் துரவு வாக்காரமென்றாலோ, இவைகளுக்காகும் பணத்தைக்கொண்டு ஒரு ஊரையே முன்னர் வாங்கிவிடலாம் போலிருக்கிறது.

இது உண்மையா?

குட்டிச்சாத்தானே அருள்புரிவாய்.

—: ௩:—

1. ஒமந்தூர் மாதிரி சபையின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து சபையைக் கவிழ்த்து, இதே சபையிலிருந்து வெளியேறிய சிலரைக் கொண்டு மந்திரிசபையை மாற்றி அமைக்க, காங்கிரஸ் வட்டாரத்துக்குள்ளே, சதிவேலைகள் நடந்து வருகின்றன என்பது உண்மையா?

2. சமீபத்தில் நடந்தேறிய வாக்காளர்கள் கணக்கெடுப்புக்காலத்தில் ஒரே நபர், ஒரே விலாச விவரத்துடன் ஒன்றுக்கு மேற்கொண்ட பல இடங்களில் பதிவு யெய்து கொண்டிருக்கிறார் என்றும், இத்தத்தந்திரத்தை பலபேர் கையாண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் உலவும் வதந்தி உண்மையா?

“குண்டாந்தடி”

கிறதே. இவ்விதம் கைமேல் பல னளிக்காத பணத்தை வைத்துக் கொண்டு என்னசெய்வது முளைக்கப்போடுவதா? என்று.

இதற்கென்ன பதிலளிப்பது மற்றும் சில அனுபவசாலிகள், மது விலக்கால் எங்கள் ஊக்கமும் உரமும் விலகிவிட்டதே—வேலை செய்ய தெம்பில்லையே! என்று கவலை யோடு கேட்கின்றனர். இது வீண் கவலை—பிரமை. ‘தெம்பு’ இருக்கிறதே கேளில். அதிலும் சிறப்பாக இருக்கிறதே புனித்த பழஞ்சோற்று நீரில்—கம்புச்சோற்று நீரில்—புனித்த மோரில். எனவே, தொழிலாளத் தோழர்கள் தெம்புக்காக எங்கித் தேம்பவேண்டியதில்லை. வயிற்று உண்ண வுணவும், உடுக்க மலிவான உடையும் கிடைக்கச் செய்வது ஆட்சியாளரின் முதற்கடமை என்பதை நாம் கட்டிக்காட்ட

டத்தேவையிலே. இத்துடன், வெள்ளையரிடம் வேலை செய்த லட்சக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் வேறு இப்போது வேலையின்றி தவிக்கின்றனர். இவர்களுக்கும் வாழ்க்கை வசதி செய்தாகவேண்டும்.

இந்த சேவைக்காக—ஒரு தனி மந்திரி—அதுவும் ஹரிஜன மந்திரி இருந்தும் அவ்வினத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சட்டசபை உறுப்பினரே கவலை கொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட விட்டிருப்பது வருத்தத் தக்கதும் ஒருவகையில் தலையிற்கும் தருவதுமென்றுதான் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. மகாத்மாவைப் பறிகொடுத்த துக்கம் இன்னும் மறைந்தபாடில்லை. அப்படியிருக்கையில் அவருடைய கண்களான இந்த எழைகளின் முன்னேற்றத்திலும் அசிரத்தை காட்டப்பட்டு விட்டதென்று தெரிய நேரிட்டால் நாட்டுப் பற்றாளர்களின் மனம் என்னபாடுபடும் என்பதை நாம் ஆட்சியாளர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டத் தேவையெயில்லை.

இதுதான் இப்படியாயிற்றென்றால், மற்றொரு கண்ணை கதர்

தக்கதர் திட்டத்திலே கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் அடுத்தடுத்து முடக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஆனால் இதுவரை இதனால் உருப்பட்ட பலனைக் காணோம். போட்ட பணத்தை நஷ்டமாக “சாமிக்கணக்கில்” எழுதிவைக்க வேண்டுமோ என்று அஞ்சும்படியாகி விட்டது. இதுவரை இக்கதர் தொழில் காங்கிரஸ் அரண்காப்பிலே, ஆட்சியாளர் முன்வேலிக் காப்பிலே வளர்ந்துவந்திருக்கிறது. இருந்தும் பொது வியாபாரிக்கும் தனி முதலாளிக்கும் இக்கதர் தொழிலிலே, வியாபாரத்திலே ஈடுபட அனுமதிதரப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்போதோ சர்க்கார் பிரபித்த புதுச்சட்டம் என்ற மின்சாரம் இந்த முன்வேலியிலே பாய்ச்சப்பட்டுவிட்டது. தனிப்பட்டவர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட முடியாது செய்யப்பட்டு விட்டது. இதைத் தா என்று கேட்டால், “இல்லையே” என்று இருகைகளை விரிக்கின்றனர் இந்த முன்று கதர் முகாமிகள். கோவை அய்யாமுத்து திருப்பூர் அகில இந்திய கதர் நிலையக்காரியதரிசி தோழர் குமாரசாமி ராஜா என்றலே ராஜபாளையம் கதர்ராஜா என்று யாரும் சொல்வர். இவர்கள், மந்திரியாரிடம் இட்டமுறைமையென்ற வியாபாரிகளைத் தடுத்ததிலும் கதர் உற்பத்தி பெரும் அளவுக்கு நொடித்து விழுந்து விட்டது என்பதே. இவர்கள் சிறத்த தேசபக்தர்கள் கதர் சேவாதியாகிகள் என்பதில் சந்தேக முண்டா? இவர்கள் வியாபாரிகளிடம் கைமுடி கை மாற்று காணிக்கை பெறும் நபர்களு என்று யாராவது கூறமுடியுமா? காங்கிரசுக்கும், மந்திரிசபைக்கும் விரோதிகளா? எனவே இவர்கள் வாய் வார்த்தை ஒவ்வொன்றும் உண்மை என்பதில் சந்தேக முண்டோ? கதர்க்கண்ணும் ஊனமாகி விட்டதே.

மந்திரி குருபாதம் சிறத்த கணவைத்தியர்தான். கோவை வாசியாகிய நாமும் நன்றாக அறிவோம். ஆனால் இந்தக்கதர் கண்ணுக்கு ஏற்பட்ட ஊனத்தை நீக்குவதிலே அவருடைய திறமையைக் காட்டவேண்டி யிருக்கிறது வெறும் ஸ்படிக்கக் கண்ணடியால் பலனளிப்பதல்ல இது. கண்ணின் ஊனத்தை நேரடியாக நீக்கியாக வேண்டும்.

சர்க்காரின் சந்தை பேரப் பொறுப்பினால் விளையும் அல்லலுக்கு, நஷ்டக் கணக்கிற்கு, கதர் பாபமும் ஒரு முதல்தர எடுத்துக் காட்டாகி விட்டது வருத்தத்தக்கதுதான். நாம் வியாபாரிகளுக்குக் காசு கொள்ளலாக் கருப்புமாரக் கேட கொள்ளைக்காரர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு பேசவில்லை. இந்த வியாபாரிகளால், ஒரு பிடி அரிசியோ, துண்டு துணியோ, ஒரு முழுக்கு எண்ணையோ சம்மா கிடைக்கப்போவதில்லை. காசுகொடுத்தாலும், சாயம் வெளுக்கும் துணியோ, வயிற்று வலி தரும்மக்கிய அரிசியோ, கண்கெடுக்கும் கலப்பட எண்ணையோ

திட்டத்தின் கதியை, எண்ணினாலே மனம் கலங்குகிறது.

கதர் இலாகா மந்திரியார்தோழர் குருபாதம், அண்மையிலே சென்னை வட்டார கதர் ஊழிய முகாமிகளை வரவழைத்து, ஒருத்தை அறியமுற்பட்டார். மாஜி மந்திரி, ராஜாபாளையம் திரு குமாரசாமி ராஜாவும், கோவை அய்யாமுத்துவும் ஆந்திராநாட்டுத் தோழர் ஒருவரும் கதர்த்தொழிலின் நிலைமையை விவரித்துச் சொன்னதைக்காண, ரத்தக்கண் கண்ணீர்தான் வடிக்க வேண்டியிருக்கிறது சர்க்காரின். அண்மைக் கதர்திட்டம் கதர்தொழிலைக் கரைப்பேற்றுவதற்குப் பதிலாக் கரைத்து வெள்ளத்தோடு விட்டு வருகிற தென்றுதான் இவர்களுடைய வாக்குபூலங்களால் வெள்ளிடம் மாக்குபால் தெரியவருகிறது. இந்

தான் கிடைக்கும்.

நாட்டுமக்களுக்கு—ஏழை மக்களுக்கு மலிவான துணி எளிதில் கிடைக்கவழி செய்யவேண்டும். கிடைக்கும் வழிகளை அடைக்கலாகா தென்பதே எமது கோரிக்கை. துணிப்பஞ்சு காலத்திலே கடற் தொழிலை இந்த மின்சார முள் வேலிக் கம்பிச்சிறையிலடைத்து, கொல்லாமல் கொல்வது புத்தி சாலித்தனமாகா தென்பதைத் தான் நாம் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இத்தகைய தொழிலிலும், சந்தை வியாபாரத்திலும் பொது ஜனங்களை நம்பித் தானாக வேண்டுமென்ற உண்மையையும் நாம் தாழ்மையுடன் ஆட்சியாளர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டவேண்டியிருக்கிறது. இது எமது பொது நலக்கடமையாகிறது. எனவே, ஆட்சியாளர், எமது யோசனையைப் பொருட்படுத்தி, அதிகாரடவி அனுமதிக்காவிட்டாலும் அனுபவசாலிகளான கடத்தியாடிகள் கூறிய உண்மையை யாவது ஆராய்ந்து பார்த்து மக்கள் நலமுறும் வழியில் நடந்துகொள்வார்களென்று எதிர் பார்க்கிறோம்.

குருட்டு பத்தி என்ற இருட்டிலே தமோறி மக்கள் நலனைப் பவியிடுவது, மக்கள் பிரிதிகளின் கடமைக்கு உகந்ததாகா தென்பதையும் இறுதியாக சுட்டிக் காட்டி எச்சரிக்கிறோம். ஏழைகளின் உண்மைப் பிரதிநிதியும், கிராமவாசிகளின் நலக் கோட்பாட்டினுமான கனம் ஓமந்தூரார் இனியாகிலும் இத்துறையில் உரிய கவனம் செலுத்தி “சத்திய சந்தர்” என்ற நற்பெயரை நீடித்துக் கொள்வாராக.

—: (X) :—

ஒலிக்கிறது கேளீர் “உடுமலை பிரங்கி”

(கரந்தை. த. கா. ஆறுமுகம்)

அவனியே புகழ வாழ்ந்தார் அருந்தமிழர் அந்நாளில்
அவதியுறும் அவலவாழ்வில் அறிவிழந்தார் இந்நாளில்
ஒளிவிசும் முத்தும் உயரிய நற்பொருளையும் உலக்கு
[அளித்த மக்கள்]

உடையும் உணவுமின்றி உருகுலிகின்றாரே அந்தோ!
தரணியே திரண்டிட்டாலும் தயங்கிடைத் தமிழர் இனம்
தர்ப்பைப் புல்தாங்கிகட்டுத் தலைவனங்கும் தன்மைபாரீர்
புலியைத்தான் கண்ட பின்னும், போரென்று கேட்ட
[பின்னும்]

புன்னகை புரிந்தமாந்தர் இன்று பூனைக்கு அஞ்சுகின்றார்
வெஞ்சினத்தால் வெகுண்டெழுவார் செந்தமிழைப்
[புறித்திட்டார்]

வேற்றுமொழி விளம்பரம் பேசி இன்று வீணேதிரிகின்றீர்
தேசியம் பேசிடும்எம் தேன்மொழிச் சிலர்களே!
தெரிந்தும் இவையெல்லாம் அவர்கட்கு பரிந்து நீர்
[பேசுகிறீர்]

நாலுசாதி ஒழிந்தால் நம்நாடு செழிக்குமென்றால்
நாக்கிலே நாம்பின்நீர் நாத்திகன் என்கின்றீர்!
கொள்ளையிட்டுக் கொடுத்து வாழும் குள்ளர்களோடு
[கூடி]

குறைமதியாளரென்று கூப்பாடு போடுகின்றீர்!
போனைதப்பேசி இனி பொழுதைப் போக்கவேண்டாம்
பொய்யர்களின் புரட்டை ஒழித்து புதுஉலகைக்காண
[நீவீர்]

வடநாட்டான் சுரண்டலையும் வாய்துழையா இந்த
[யையும்]
வந்தவழியேதூர்த்தி வண்டமிழின் மானங்காக்க
கட்சிபேதம் மறந்துவிட்டு கடமையைத் தன்கருத்தில்
[கொண்டு]

கண்ணென்ப போற்றிடும் நம் தமிழ்க்கலையைக் காத்திடவே
வீணரின் வீன்சொல்லால் வீண்காலம் போக்கிடாமல்
வீர இன இளைஞரே! நீர்வீறு கொண்டு எழுந்திடவும்
உணர்விழந்து உறங்கும் மக்கள் உணர்ச்சிகொண்டு
[விரித்திடவும்]

உழைக்காமல் உண்டுவாழும் உலுத்தர்களின் கூட்டம்
ஒடி ஒளிந்திடவும் உயிர்காத்துப் பிழைத்திடவும்
ஒலிக்கிறது உற்றுக்கேளீர் “உடுமலை பிரங்கி”

இந்தியாவின் கௌரவம்

பண்டித மாளவியாவின் கவலை

பம்பாய் அக் 20

காலஞ்சென்ற காங்கிரஸ் தலைவர் பண்டித மதன்மோகனமாலவியின், குமாரரும், மத்திய சட்டசபை உறுப்பினருமான பண்டித ரதிகாந்த மாளவியார், “மார்ச்” என்ற பம்பாய் ஆங்கில வாரத்தாளுக்கு விடுத்துள்ள தனிச் செய்தியில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது:—

இந்தியாவின் மானம் சந்திக்குவந்து விட்டது. கௌரவத்திற்கு பழுது நேரும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்தியாவின் நல்ல பெயருக்கு ஊனம் இழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலைமை பீடத்திலே உள்ளவர்கள், கோமையாகவும், குற்றம் குறைபாடு புகார்களுக்கு இடமில்லாமலு யிருக்க வேண்டுமென்றே இந்த 30 கோடி மக்களின் நலனுக்கு இன்றியமையாதது. நிலைமை பீடத்தார்கள், மக்களின் நற்பலனுக்காகத்தான் பாடுபட வேண்டும்.

கன்னமாரக்கெட்டிலே, கொள்ளை லாபமடைந்து பணம் கொட்டிவைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த நாட்டுப் பொது வாழ்க்கையில் இடமில்லாதபடி செய்யவேண்டும் (அதாவது அவர்களைப் பொது வாழ்வில் கலந்து கொள்ளாது தடைப்படுத்தி வைக்கவேண்டும்—திண்டிப் பாதவர் களாக்கவேண்டும்) இப்போது நம் முன் நிற்கும் பெரும்பணி இதுவேயாகும். தேசபக்தன் என்று தன்னைக் கூறிக்கொள்ளும் ஒவ்வொருவரின் கடமையும் இதுவேயாகும். இப்போது இந்நாட்டுக்குப் பொதுவுடைமைக்காரர்களோ, சமதர்மவாதிகளோ தேவையில்லை. இவ்விரு கூட்டத்தினரும் எவ்வளவோ முயற்சித்துப் பார்த்தாயிற்று. இவர்கள் தோல்வி கண்டது தான் பவன். சமதர்மவாதிகள் மக்களின் கலாச்சாரப் பண்புகளுக்குத் தவிரவல்ல. நம்நாட்டின் எதிர்காலம் பொதுவுடைமை வாதிகளிடமோ சமதர்மவாதிகளிடமோ இல்லை, ஆனால் பண்டைப்பெருமையில் பற்றுக் கொண்ட “மகாத்மாவின் காங்கிரசின்” பால், அன்புகொண்ட சாதாரண மக்களிடம் தான் இந்தியாவின் எதிர்காலமிருக்கிறது.

இப்போது ஆட்சி ஆதிக்கத்திலுள்ள கட்சியின் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் மாற்றம் செய்வது தான் இப்போது தேவைப்படுவதாகும் சாதாரண பொது ஜனங்களுக்கு, பாமரமக்களுக்குப்பயன் தரும் வழிகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். பெரும் பணமுட்டை வர்த்தக முதலாளிகள் கொழுக்கும் கோட்பாடுகள் ஒதுக்கப்படவேண்டும்.

உடனே தேவை

—: (X) :—

பத்திரிகைக் காரியாலய அனுபவங் கொண்டவரும் டைப் அடிக்கத் தெரிந்தவருமான குமஸ்தா ஒருவர் உடனே தேவை.

நிர்வாகி உடுமலை பிரங்கி பெரியமெட்டு சென்னை 3.

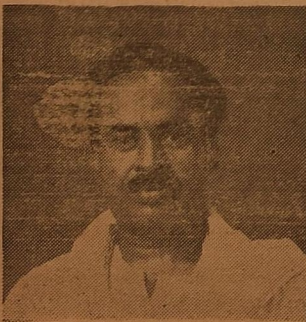
(ஸ்தாபிதம் 1931.)

டெலிபோன் 2597.

R. R. & Sons,

33, திருவேங்கிட முதலித் தெரு,
பெரியமெட்டு, சென்னை 3.

பெரியமெட்டு சப்-ரிஜிஸ்தரா ராபிசுக்கு
அடுத்த மேல்புறத்துச் சந்து

- ★ எல்லாவித பத்திரங்களும் எழுதுதல்.
- ★ தமிழிலும் இங்கிலிஷிலும் டைப் அடித்தல்.
- ★ பத்திரங்களைப் பரிசோதித்து பாத்தியா பாத்தியங்களைத் தெரிவித்தல்
- ★ ரிஜிஸ்தரேஷன், ஸ்டாம்பு முதலிய தகவல்களை அளித்தல்.
- ★ சொத்துக்களின்பேரில் அடமானங்கள் ஏற்பாடு செய்தல்.
- ★ சொத்துக்களின்பேரில் கடன்கள் பெறல்,
- ★ கிரயங்கொள்வதற்கும், விற்பனை செய்வதற்கும்.

நம்பிக்கைக்கும் நாணயத்திற்கும் திறமைக்கும்
உண்மைக்கும் தகுந்த இடம் இதுவே.

முதலாவது ஹிந்தி மொழிப்போர்.

B. கணேசன்

B. A. (Hons.)

[சென்ற வார தொடர்ச்சி]

சென்னை மாகாணத்தில் தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் தலைமையில் காங்கிரஸ் மத்தியிசைப ஆட்சி பீடத்தில் மர்ந்து, ஏகாதிபத்திய, சாதி வெறியிடித்த காங்கிரசின் வன்மையான பிரதிநிதி தான் என்பதைத் தோழர் சி. ஆர். அனிகாரமேற்ற ஒரு கால நாட்களுக்குள்ளேயே காட்டி விட்டார். தேர்தல் காலங்களில் காங்கிரஸ் குறித்து பெரியார் செய்து வந்த பிரசாரங்களைத் தான் உண்மையாகும் தன்மையில் நடத்து கொண்டார் சி. ஆர். பதவியேற்ற சின்னங்களுக்குள்ளேயே தெனிய காங்கிரசிடம் பொதுக்களுக்கு பெருத்த அதிருப்தி யேற்பட்டது. பெரியாருக்கும் நிறைய கவிதை வைத்து சென்னை மாகாண காங்கிரஸ் மத்தியிசைப.

ஆரியம் இந்த நாட்டில் புகுந்ததான் என்று தொடர் தமிழர் சிறு சிறு கவையிழந்து வந்திருக்கின்றனர். தமிழரின் பண்டைச் சிறப்பியல்புகள் பல வகையிலும் மறைந்து வந்திருக்கின்றன. தமிழனது தனித்தன்மையில் மாசு ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. தமிழர் நாகரிகம், தரணி வியக்கும் நாகரிகம் பழுது படலாயிற்று. அதிகம் போவானேன், தமிழன் தன்மானம் பறிக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது.

தமிழன் பெருமையுறும் வகையில் ஆரியம், ஒன்றைத் தான் ஓரளவு விட்டு வைத்தது. அதுதான் தமிழ்மொழி. தமிழும் படை பாடுபட்டிருக்கிறது கயவஞ்சகர்களால். எனினும் அதனது தனித் தன்மைக்குலைத்துவிட அவ் வளவுளவில் இயலவில்லை அவர்களால். தனது முன்னோர் அரைகுறையால் விடுத்த சென்ற செல்வத்தை யழித்தொழிக்கும் வேலையை, தமிழினத்தை அடியோடு நசுக்கி ஒழிக்கும் வேலையை மேற்கொண்டார் ஆரியப் பிரதமர் சி. ஆர்.

காங்கிரஸ் மாட்டு பேரார் வன் கொண்டு பிரபல தென்னாட்சி காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்த காலத்திலும் பெரியார் இந்தி மொழியை இங் நாட்டில் புகுத்த வடகாட்டுத் தலைவர்கள் செய்து வந்த சூழ்ச்சிகளை வெளிச் செய்து வந்த கணடித்தவராவார். இந்தி நறுமலினால் தமிழின் சிறப்பு கெடுவதோடு தமிழினின் தன்மையும் சிதைவுறுமென விளக்கியவராவார்.

குடியரசுப் பத்திரிகையில் அடுத்தடுத்து வடவர் முயற்சியைக் கண்டித்து ஆணித்தரமாக எழுதிவந்தவராவார். பல்வேறு காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் இந்தியினால் வரும் கேடுகளை ஆதாரப் பூர்வமாக விளக்கியவராவார்.

அத்தகைய தமிழர் தன் மானக்கவலு வற்றதே வாய் புதைத்திருப்பார். ஆரியத் தலைவர் சி. ஆர். சிம்மாசனத்தில் இந்நியைப் புகுத்த சட்டவியற்றிய வேளையில்? தமிழ்மொழி சிர்கெடுமேல் தமிழின் மே கெட்டொழியுமென்ற கோட்பாடுகையுடன் பெரியாராகையால் தமிழனின் உயர்வு தனதுவயிர் எனக்கருதியவர் பெரியாராகையால், சி. ஆரின் போக்கை நியாயமாக எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய பண்டிதர்கள் ஒதுக்கி நித்யம், தானே தனது

கட்சியின் சார்பில் பிரதமரின் தீட்செயலைக் கண்டிக்க முற்பட்டார்.

சென்னை மாகாண மாணவர்களை வரும் கட்டாயமாக இந்தி மொழியைப் பயிலவேண்டுமென்பதே சி. ஆர். பிறப்பித்த சட்டம்.

அத்தகைய சட்டம் பிறப்பிப்பதற்கு அவர் பற்பல காரணங்கள் தந்தார். பல்வேறு மொழிகள் பேசப்படும் இந்தியாவில் பொது மொழியொன்று அடைய வேண்டியது அவசியமென எடுத்துக் கூறினர். எதிர்கால இந்திய அரசியலுக்கு ஒரு தனிமொழியிருக்க வேண்டியது இன்றியமையாத தாகுமென குறிப்பிட்டார்.

தென்னாட்டார் வியப்பா நிமித்தம் வடஇந்தியாவுக்கு செல்ல கேரிட்டால் அங்கு பயிலப்படும் இந்திமொழி இவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டியது கட்டாயமென விவரித்தார். மொத்தத்தில் இந்நியனுக்கு இந்திமொழிப் பயிற்சி வேண்டாம் பால்தென தனது கோக்கத்தை விளக்கினார்.

காரணம் வேறு. மனு நீதி வழங்கிய பரம்பரையில் வந்த சி. ஆர். அந்தச் சாஸ்திர சாணக்கியரைக் காட்டிலும் எவ்விதத்திலும் பண்பாட்டில் குறைந்தவதல்ல. இருபதாம் நூற்றாண்டைய சாணக்கியரென்றே கூறலாமவரை. தமிழகத்தில் இந்நியைப்புகுத்த சி. ஆர் முயற்சித்தார், சட்டஞ் செய்தாருள்ளால் தமிழ், தமிழ், தமிழ் காட்டுமீது ஆரியம் வேற்றுகுவில் படையெடுக்க முற்பட்டதென்று தான் பொருள். வரலாறு தெரிந்தகால முதல் கொண்டு ஆரியம் அவ்வப்போது ஒவ்வோருகுவில் படையெடுத்துத் தன்னுலாவை சாதித்துக் கொண்டதானிருக்கிறது இங்காட்டில். அவ் வப்போது அத்தற்கு எதிர்ப்பு இல்லாவிருக்கவில்லை. எனினும் அவ்வெதிர்ப்பு சத்திகளெல்லாம் ஆரியத்திற்கு விரைந்து கொடுத்து விட்டன. ஆனால் பெரியார் சகாப்தத்தில் ஆரியப் பாம்பினால் அதிகம் ஆட இயலவில்லை.

இந்தி எதிர்ப்போர் முரசு காடெனும் கொட்டப் கட்டின. கண்டனக் கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், மாநாடுகள் கணக்கின்றி நடைபெற்றன. தூறுபிட்டு கொண்ட தமிழர் பெரும்படையொன்று ஆச்சாரியாரின் போக்கைக் கண்டிக்கும் முறையில் திருச்சியிலிருந்து புறப்பட்டு கால் கட்டையாக சென்னை வந்து சேர்ந்தது. வழியில் முக்கிய ஊர்கள் தோறும் மாபெரும் வரவேற்புகளுக்குடையே பொது கண்டனக்கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. தொண்டிக்குழுவர் களைக்குறிது பாயு முரர்களாகிய தோடு கோழைகளை வீரர்களாகியது இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம்.

ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஆடவர், பெண்புறத்தோர், குழுவியர் ஆச்சாரியான் முயற்சியை வெளிப்படையாக, ஆட்சேபித்து சிறைத் தண்டனை பெற்றனர். கண்பஞ்சடைந்த ஆடவர் கருத்தில் இளைக்காத நரை மூதாட்டிகள், இரண்டு மூன்று மாதங்கட்கு முன்னர் தான் சேய்க்கண்பயந்த தாயர்கள், கர்ப்பந்தாய்மார்கள், பல்கலைக் கழகப் பட்டப் பெற்றதிலுள்ள பதவி வேட்டையில் நாட்டியில்லா கல்லினார்கள்,

செய்தியும் சிந்தனையும்!

வடநாட்டில் காமராஜ் காவடி

புது டில்லி வந்திருக்கும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் நாடார், 16-ம் தேதி ரயில்வே மத்திரி திரு. கோபால்சாமி அய்யங்காரைக் கண்டு, பிரஞ்சிந்திய முனிசிபல் தேர்தல் பற்றி கலந்து பேசினார்.

சென்னை ஆரஞ்சுப்பெட்டி ஆதரவு வரகும், ஐய் நாடுகள் சபையில் “காஷ்மீர் பிரச்சனை வழுவழா” வீரரும் பிரஞ்சிந்திய தேர்தலிலும் “வெற்றி கரமான வாபஸ்” பற்றிக் கலந்து பேசினார் போலும்.

அமைப்பும் விரைப்பும்

தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர் 16-ம் தேதி இந்திய சர்க்கார் துணைப் பிரதம மத்திரி சர்க்கார் பட்டேலைக் கண்டு பேசினார். சென்னைக்கு விஜயம் செய்யப்புகு திரு. காமராஜர் சர்க்காரை அழைத்ததாகத் தெரிகிறது. தற்போது, தமக்கு அதிக அலுவல்கள் இருப்பதாகவும் சென்னைக்கு விஜயம் செய்வது பற்றிப் பின்னிட்டுத்தாய் யோசிப்பதாகவும் பட்டேல் கூறினார்.

தென்னாட்டு காங்கிரஸ் தலைவர், வட காட்டுக்குத் தேடிப் போனாலும் தேடுவாரில்லை. வட காட்டுத் தலைவர்களை வகுத்தியழைத்தாலும், அவர்கள் பணியா” போரக்கிராக்கிராகியை விடுவதில்லை காத்தியடிகள் வரவேற்பிலும், கவர்னர் ஜெனரல் ராஜாஜி வரவேற்பிலும் தோழர் காமராஜர் முகத்தில் தீட்டிய கரி வேஷம்” கலைத்து விட்டது போலும்.

காங்கிரஸ் ராஷ்டிரபதிக்கு

தங்க முகப்புப்படம்.

ஜெயப்பூரில் நடக்கும் காங்கிரஸ் மகாசபையின் தலைவராகத் தேர்தெடுக்கப் படுபவர், தங்கம் வெள்ளியாவான “மாட்ஜ” அணித்திருப்பார். அதில் அசோகர் ஸ்தூபி சிங்கக்கொம்பு, ராஷ்டிரபதி என்வ பெயரும் பெரித்திருக்கும்.

ஏழைகள் கட்சியான காங்கிரஸ் தலைவர் “ராஷ்டிரபதி” (வடகாட்டு ஆட்சித் தலைவர்) யானது, மேடைக்குத்தகுந்த வேடம் வேண்டாமா? இனி, வெள்ளை; காவி முறட்டுக் கதருடைக்குப் பதில் சுதேசி பட்டினால் ஆன, தனித் தர்பார் உடையும்தேவையாகவாம். கால்கடை பிரயாணியாகவிருத்ததோழர் கிருஷ்ணமேனனுக்கு ரோஸ்ஸர்யாய்ஸ் கார் சவாரி கிடைத்தது என்போது, ஆட்சியாளரை ஆட்டுவதற்குக் குட்சமக்கயிறான காங்கிரஸ் தலைவர்மட்டும் என்ன இளப்பமா?

80 நிமிஷங்களில்

உலகம் சுற்றுவரலாம்.

பிரிட்டிஷ் விமானப் போக்குவரத்து மத்திரி யிலாகா சிப்பந்தியாக பீட்டர் மாங்குல்டு என்பவர் விமானசந்தத்தில் பேசுகையில், பம்பாயிலிருந்து பசல் 12 மணிக்குப் புறம்பட்டு 80 நிமிஷங்களில் உலகைச் சுற்றிக்கொண்டு, 1-20 மணிக்கு மீண்டும் பம்பாயைச் சென்றடையும் அ திவேக விமானங்கள் போக்குவரத்து ஏற்பட்டுத்தான் தீர வேண்டுமென்றார்.

உடலுறுதியோடு உள்ளவுறுதி படைத்த வாலிபர்கள் மற்றும் எண்ணிறத்த பலர் ஆச்சாரியார் சர்க்காரின் விருத்தினராயினர். (தொடரும்)

நம்ம விஜயகர் தகப்பனுன சிவபெருமான் கட்டளைப்படி ஒரு நிமிஷத்தில் உலகைச் சுற்றி தகப்பனார் தந்த பழத்தைப் பெறவில்லையா என்று கேட்கிறார் விஜயக மகாத்மிய பெளரணிகர். தொத்து நோயானிருத்த தனியிடம் தொத்து நோயாளிக்குத் தனி ஆல்பத்திரிகள் கட்டி நடத்துப்படி மாகாண சர்க்கார் முனிசிபாலிட்டிகளுக்குக் கெஸ்தாம் அறிவித்திருக்கின்றனர்.

இதைக்கண்டு பிரமாணர்கள் அகங்கள் தனித்திருப்பது ஏன் என்று கேள்வி போடுகிறார், சுட்டிப்பயலான சிறுவன், (தொடரும்.)

ரெயில் நேரம்

எழும்பூர் (மெயின் லைன் வழி) புறப்பாடு வருகை

இன்டேசிலோன்

எக்ஸ்பிரஸ் — மாலை 8-55 காலை 6-50

செங்கோட்டை

பாசுஞ்சர் — காலை 7-30 மாலை 7-00

திருவனந்தபுரம்

பாசுஞ்சர் — மாலை 9-35 காலை 5-40

மதுரை

பாசுஞ்சர் — மாலை 11-25 காலை 5-10

எழும்பூர் (காட்டு லைன் வழி)

தருங்கோடி

பாசுஞ்சர் — காலை 10-30 காலை 10-25

திருவனந்தபுரம்

எக்ஸ்பிரஸ் — மாலை 8-00 காலை 6-20

திருச்சி

எக்ஸ்பிரஸ் — மாலை 10-35 காலை 7-25

சென்ட்ரல்

புரப்பாடு வருகை

புகுமவுண்டன்

எக்ஸ்பிரஸ் — மாலை 8-10 காலை 7-25

கோச்சி

எக்ஸ்பிரஸ் — மாலை 4-35 காலை 10-40

மங்குலூர்

எக்ஸ்பிரஸ் — மாலை 7-15 காலை 7-30

பெங்களூர்

பாசுஞ்சர் — காலை 7-15 மாலை 8-45

பெங்களூர்

பாசுஞ்சர் — மாலை 9-25 காலை 5-35

கல்கத்தா

பெயில் — மாலை 7-45 காலை 8-05

பெங்களூர்

மெயில் — மாலை 8-50 காலை 6-20

பம்பாய்

எக்ஸ்பிரஸ் — மாலை 2-50 மாலை 1-10

பெங்களூர்

எக்ஸ்பிரஸ் — காலை 12-45 மாலை 3-30

சந்தா விவரம்

பிரதி சனிக்கிழமையும் வெளிவரும்.

தனிப் பிரதி ரூ. 0-1-0

6 மாதங்களுக்கு ரூ. 1-8-0

1 வருஷத்திற்கு ரூ. 2-8-0

6 மாதத்திற்குக் குறைந்த

சந்தா இல்லை.

விளம்பர விகிதங்களுக்கு

எழுதவும்.

காரியாலையம்

33 திருவேங்கட முதலித் தெரு,

பெரியமெட்டு. சென்னை, 3.

— (உ) —

எல்லா ஊர்களிலும்

கிடைக்கும் :

தொடர் கதை

லகிம் ருபாய் நகித்திரம்

["பிளியர்"]

மாலை மணி ஐந்தரை, அடிமைப் பட்டய உத்தியோகஸ்தர்கள் - சிப்பந்திகள், பிரித்த காசித் கட்டுகளை திறந்த புத்தகங்களை, கட்டி வைத்துவிட்டு, ஆயில் சிறைக்கட்களைவிட்டு வெளிக் கிளம்புகின்றனர்.

அடிமைப் பணிவுத் துணியைக் காரியாலய வாசலிலேயே தட்டிக் கழித்து விட்டு: சுத்திர உலகத்திலே ஹழைந்து விட்டவர்களைப் போன்று தலை நிமிர்ந்து மனமகிழ்ந்து, முகமலர்ந்து தெருவில் போவோர் வருவோர் மீதெல்லாம் கண்பாய்ச்சி, உல்லாச களையிட்டுச் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். வீட்டுத் தேவியின் வரவேற்பையும், உபசரிப்பையும் எதிர்பார்க்க முடியாத நிலை அப்பாலி. ஆம்படையான்கள்; பொது வுடைமை மாயியார் விடான காப்பிளிப்புத்தையும் உல்லாச கிளிப்புத்தையும், சபைகளையும், நாடிச்சென்று உந்துகின்றனர்.

சபைகளிலும், கிளப்புக்களிலும், அரட்டைக் கச்சேரிகளுக்குச் சொல்ல வா வேண்டும்? வீட்டில் தன் பரதேயியின் முன்னரோ, காரியாலயத்தில் மேலதிகாரியிடமோ, வாயை கன்னுதத் திறந்து உரக்கப் பேசுத்தனியாதவர் களும் கூட மாலைவெளை உல்லாச சபைகளிலே, அரட்டையிலே, சிரிப்பு முழக்கத்திலே, முதலிடம் வகிப்பது உலகநித்த உண்மையல்லவா?

அதுவும் சாப்பிடுகையில் இடையிடையே, அவரவர்களுடைய, இல்லங்கள் இல்லறத்துணைவிகளின் அன்றாட காலக்கடன் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் கைக்கசுவை சல்லாபங்கள் நிகழும்.

“என்னன்கோ சார் ஆத்திலே அம்மாயிலேவோ?”

என்று கிண்டலாகக் கேட்டுச் சிரித்தான் சந்திரன், தன் அண்டையிலே யிருந்து வர அல்லவா, ஆசையோடு கவலத்துக் கொண்டிருந்த, ஆசாரப் பனின் முகங்கோக்கி. அவ்வாறு துண்டின், பசை அந்த ஆச்சாரப்பனின் வாயைத் திறக்க முடியாதபடி செய்து விட்டதால், அவர், ஓர் அசட்டுச்சிரிப்பு மாத்திரம் சிரித்து விட்டு, பல்வேரோடு, வாய் முகப்போடு ஒட்டிக்கொண்டு உள்ளே போக மறுத்து சந்தியாக்கிரகம் செய்யும் அந்த அல்லாத்துண்டைத் தொண்டைக்குள் செல்லுமாறு செய்ய பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

“ஏது காப்பிளிப் பக்கம் அத்தி பூத்த அதிசயம் போல் வந்தது? வீட்டுக் காப்பித்தேவையையுடன் ஏதாவது இன்பச் சிராட்டோ” என்று மற்றொருவர், வையாண்டி செய்தார் பஞ்ச நாத்தின்பார்த்தது.

தலைமை அதிகார டீட்டிலே அமர்ந்து, அமர்ந்து அடி பருத்திருந்த பழனியப்பன் வாயில் குதப்பிக்கொண்டிருந்த தயிர் வடைத் துணுக்குகள், வெளியில் தெரிக்கும்படி, ஒரு அவுட் சிரிப்புச் சிரித்துத் “இல்லை” ரேஷன் பொதாதிருக்கும் அதை சரிகட்டுகிறார் இங்கே” என்று வழி வழி கொழ கொழ அப்பிராயம் தெரிவித்தார்.

“ஏது, இன்றைக்கு ஒரு காதுமில்லாத திருநாளாய், டி. பன் பட்டியல்

பலத்திருக்கிறதே? சந்திங் வருமானம் இன்று அதிகமோ” என்றார் வயிற்றெரிச்சல்கார வைத்திய நாடர், பொருமைபும் விஷமமும் ததும்பும் குரலிலே.

“உங்கள் வுட்டி ஏஞ்சல், காத்திருக்குமே, கல்லுரிக்குப் பக்கத்தில், உங்களை எதிர்பார்க்கு. இவ்வளவு தாமதம் செய்தால், அவர்களுக்குக் கோபம் தாபம் அழகை எல்லாம் வந்து விடாது”

என ஒரு அவுட் வெடியைத் தாக்கி எறிந்தான் சந்திய பிரம்மச்சாரியான சித்தியானந்தன். காத்தல் வேட்டையில் புதுப்படிக்குடைய, குமரான கக்கிர மணியனை நோக்கி. சக்கிரமணியனோ, சித்தியானந்தனின் ஒரு கோரப் பத்தனல் கோணல் பார்வையைச் செலுத்தி உறுத்துப் பார்த்துவிட்டு, தலைகைக்கசுவை, கேளிகா ரகிகர்களுக்கோ அந்தப் பேச்சையும் அந்தக் கோணல் பார்வையும் கண்டதே, சிரிப்பு வாயைப் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. குமரன் கக்கிரமணியனோ, வெட்கமும், கோபமும் கொண்டு தத்தனித்தான். முகத்திலே, உடலெங்கும் வியர்வை வெள்ளமெடுத்தது. சட்டியும் சாம்பாரும் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த கையை ஆத்திர மதியால் சுடக்கெனத் தன் சட்டைப் பைக்குள் விட்டு; தன் காத்தல், தன் பொன்னை கரங்களால், பூப்போட்டு, தன் பெயர் குறி எழுத்துக்கள் பின்னி, அன்பளிப்பாக, நீனைவுக்குறியாக அளித்த அந்தப் பட்டிக் கைத்துணியை எடுத்துத் தன் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டான். காத்தல் சோலையிலே, புதிதுபுதிதாகப் பருத்து, இரகசிய, வேட்டு இப்போதுதான் தொடங்கிய தொடக்க மாணவனாகையால், சக்கிரமணியனுக்கு வெட்கம் படுக்கித்தின்றிற்று. அத்துடன் கையிலெட்டியிருந்த சார்பாருட் சட்டியும் அந்தக் கைத்துணியிலே ஒட்டி முகத்திலும் ஒட்டிக் கொண்டன. தன்குட்டைக் கெட்டுத் தானே இரத்தப்பயல் சித்தியன் என்ற மனவெரிச்சலுடன், சட்டி மின்காய் எரிச்சலும் முகத்தில் ஏற்பட்டலே, அவன் கண்ணீரும் கம்பலையும், ரெயில் இஞ்சின் மூச்சுமாய் அவ்விடத்தை விட்டு விரைந்தகின்றான். மற்றோரின் சகலவாத்தியம்போன்ற பெரும் சிரிப்பு அவனுக்கு விடைகொடுத்து விரைந்து வெளியிலுறுப்பித்தது. அடுத்த உரையாடல் கட்டம் அங்கு ஆறில்லாத நகரங்களைப்பற்றி தொடக்கமாயிற்று.

“அதுசரி, நம்ம காத்தியர் காமாட்சிச் சந்தரன், எங்கே? கொஞ்சகாளாக இருக்கே காணப்படுவதில்லையோ? ஏதாவது விபத்தில் பட்டு மருந்து சாப்பிடுகிறதே?”

என்று உரையாடலைத் தொடங்கி வைத்தான் பேச்சியப்பன்:

“அவனா, அவன் இப்போதுதான் பெருக்குத்தபடி திரு விளையாடல்கா ளாகிவிட்டான். “பெண்டாட்டியாத் தானே பெரியாத்ததான், உந்திருவடி சரணம் நாளுச்சே” என ஆசை மனையாட்டிக்கு எப்போதும் திருவடி பூசை செய்யத்தொடங்கி விட்டானே. ஆயில்

கேரம்போக மற்ற கேரமல்லாம் அந்த கண்ணம்மாளின் கண்பார்வையிலிருந்து மறையாத காவல் காக்கிறேன்”

“ஆசையின் காவல்லடா அது, பொருமைக்காவல். பையில் கையில் லாமல் வழியிலே பயமிருக்குமா? அவன் ஆத்துக்காரி அம்மன் கோயில் தங்க விலக்கரம் போல இருக்கிறாள்வலா? அழகினைத் துணைவராகப் பெறுபவர்களில் இம் மாதிரி “காவல் காரர்களாகி” விடுபவர்கள் எவ்வளவோவாண்டு. ஆயில் உத்தியோக வேலை தீர்த்த உடன் இந்த உத்தியோகத்தை மேற்கொண்டு வருவார்கள். அதுவும் இளையானைக் கொண்ட கிழக்குமரர்களிடம் இந்த குணம் அதிகம்.”

“தொழுகும் மேலதிகம் கண்ணவதான். கைக்கு அகப்பட்டுவிட்டால் கறுப்பும் சிப்பும் கண்ணுக்குத் தென்படாப்போகிறது.”

என அழுத்தம் திருத்த மாக வாதித்தான் அனுபவசாலியான ஆனந்தன்; பஞ்சாலையில் பணப்பட்டு வடா குமல்தான்.

“அது சரி காமாட்சி தான் சமத்துவ வாதி யாச்சே! ஆனையும் பெண்ணையும் ஒரே திராசில் வைத்து, ஒரே நிரையாக நிறத்துப் பூசைசெய்யப்படுகிறதே?”

“அதெல்லாம் மேடையோடு, பேச்சோடு, எழுத்தோடுதான் சாய்க்கினே! மேடைப்பேச்சும் காசித் சித்திரமும் ஊராறுக்குத்தான் அப்பனே! மேடையில் பேசுவான் பெண்கள் சுத்திரம். வீட்டிலே ஆத்துக்காரியை சுட்டும் போசுக்குவான். காசித்திலே கண்ணாட்டியென்பான் வீட்டிலே கண்ணத்திலே அறைவான். வெளியிலே இல்லறத்தேவதை என்பான். வீட்டிற்குள் மனைவியை, குளவியாய்க்கொட்டி, அடிமையாய் நடத்திடுவாட்டுவான். எழைகளின் துயர் கண்டு கண்ணீர் வடிப்பான், ஒருத்தன் காசித்திலே எழுத்துருவில். ஆனால் வீட்டுக்குவரும் பிச்சைக்காரனுக்கு எச்சில்கையைக் காட்டிப்போட்டான் அத்தேபரோபகார சொல்வன்மை யானான். இது தானப்பனே, பெரியோர்கள், பொதுவ ளையிருக்கின் உலகரகசியம்.”

“பெண்ணு யிருந்தாலென்ன? ஆணு யிருந்தாலென்ன? அவரவர்களுக்கு புத்தியும் கட்டுபாடும், நல்லொழுக்க ஆர்வமும் இருந்தால் அவரவர்கள் தங்களுக்குத் தாமத்களை பாதுகாத்துக் கொள்வர்; பாதுகாப்புத் தேடியும் கொள்வார்கள். கெட்டவர்களை-கெட்ட ஆசையுள்ளவர்களை என்னதான் தடுத்து கொடிய காவல் சிறைக்கட்களில், நிலவறையில் அடைத்து வைத்தாலும் தடைப்பட்டு நிற்கலா போகிறார்கள்? இல்லாமலா கவலைப் பட்டார் பட்டின் தத்தகரும், பெண்களை எப்படி நம்புவது என்று.”

(தொடரும்)

வாசித்தாகவேண்டிய புத்தகம்.

“உடுமலை பிரங்கி”

(முதல் புத்தகம்)

120 பக்கங்கள்

சில பிரதிகளே பாக்கி

யுள்ளன.

பிரதி 1க்குவிலி அணா 12.

தபால் சார்த்த வேறு!

பிரங்கி புத்தக நிலையம்,

33, திருவேங்கட முதலித் தெரு,

பெரியமேட்டு, சென்னை. 3

“மின்மினி”

(பிரதி 1, 15, தேதிகளில்)

தமிழ் சினிமா பத்திரிகை

நிர்வாகி, “மின்மினி”;

245, வால்லாக்கல் ரோடு,

சென்னை. 3.

சீர்திருத்த வாதி

(வார இதழ்)-

தமிழ்தாட்டின், தமிழினத்

தின் முன்னேற்றத்திற்காகச்

சிறந்து பணியாற்ற அன்று

வெளிவருகிறது:

ஏஜண்டுகள் தேவை:-

விவரங்கட்கு:- நிர்வாகி

சீர்திருத்தவாதி

சேண்பாக்கம்

வேலூர் (வ-ஆ)

டெலிபோன்: 88720.

நியூடன் அண்டு கம்பெனி,

80, வாலாஜா ரோடு, மெளன்ட் ரோடு,

சென்னை 2.

கண்ணாக்கிரிய எங்கிரேவிங்குகளும், சகல வித

ஆப்டோன் பிளாக்குகளும், லைன் பிளாக்குகளும்,

ட்ரைகலர் பிளாக்குகளும், ரப்பர் ஸ்டாம்புகளும்

செய்வதற்கான சிறந்த இடம். நம்பிக்கையும், புகழும்

வாய்ந்த தக்க இடம்.

வெளியூர் ஆட்களுக்கு பிரத்தியேக கவனிப்பு.
